

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

5

ZÁŘÍ / ŘÍJEN 2016
53. ROČNÍK
15 Kč

PODZIMNÍ ČAS, V KOŠÍCH VONÍ JABLKA A HRUŠKY

Stačí se podívat z okna a víme, že je tu podzim. Nádherné babí léto odešlo ze soboty na neděli do nenávratna a my se překvapeně choulíme do svetrů. Sama jsem se i za vás s létem rozloučila článkem „Léto, žně, dožínky“ v tomto čísle Zpravodaje. Je podzim a podzim já mám ráda. Česaná jablka mě v dlaních příjemně chladí a ráda ulamuji hrušky ze stopek. Ale sklízíme také skoro všechnu zeleninu, i dýně, cukety, hokaida.... Práce je až dost, ale když zasvíti slunce, odměňuje se zahrada pastelovými barvami podzimu. Podzim je také vlastně nepřekonatelný malíř. Dokáže krajinu nádherně vybarvit.

*„Když kvete vřes, tu víme,
že v číši už jen zbývá
poslední jiskra. Dopíjíme
a před rameno se nám dívá
stín ...“*

Listí žloutne, opadá a každý den je co hrabat. A když zapomeneme, vítr v noci z listí udělá hromádky. Ale zkoušeli jste se v napadaném listí brouzdat jako v závějích sněhu? A pak jsou tu stromy. O stromy pečujeme, ošetřujeme je a vysazujeme. Naším předkům byl strom něčím posvátným. Strom byl symbol života, plodnosti, zdroj užitku. Na stromy se myslívalo i na Štědrý večer, jak nám připomíná Karel Jaromír Erben. Strom se zasazoval i při narození dítěte a rostl spolu s nevíňátkem až do jeho dospělého věku. Podle vzoru našich babiček ovoce sušíme, zavařujeme, což já ráda dělám. Padají ořechy a už se těšíme na pečení vánočního cukroví. Slunečný podzim pomalu končí a přicházejí chmurné listopadové dny, s nimi svátky Všetech svatých a Dušiček.

*„V kapuci na niž mží,
jdeš, listopade,
lupenů spadlých rzí
stromořadími
ke hřbitovům ...“*

verše Fráni Šrámka

A pak je tu již svatý Martin, první adventní neděle, přijde Barborka, Mikuláš s čertem a andělem, těšíme se na vánoční čas a mezi tím vyjde další číslo našeho Zpravodaje.

Přeji vám, milí čtenáři Zpravodaje, krásně barevný, vonící podzim a mystický adventní čas.

Pavlaína Havlová

foto: Z. Krámek

OBSAH

Podzimní čas, v koších voní jablka a hrušky	1
RADNICE INFORMUJE	3
Sjezd rodáků a přátel v Mladějově	4
Baráčnické okénko	5
Pěvecký sbor Stojmír – Bendl	6
Rok na Šolcově statku	6
Malá připomínka velkého básníka V. Šolce	7
Jak zámek Humprecht dvakrát vyrostl	8
Báseň Humprecht	9
In memoriam Vladimír Kopecký	10
RNDr. Jaroslav Podobský chybí v soboteckém slovníku	10
Josef Václav Frič a Sobotka	11
Mgr. Zdeněk Smiřický – sedmdesátiletý	12
To je náš domov – rozhovor s L. Havlíkem	13
Vozatajské závody pod Humprechtem	14
Komunitní centrum Sobotka	14
Bylo léto, byly žně, byla úroda ...	15
ŠKOLNÍ STŘÍPKY	16
KNIHOVNA	17
Drobnosti	19
Kulturní kalendář	20
SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ	20
Blahopřejeme	20
Opustili nás	20
Jubilea	21
K recenzím Karola Bílka	21

Veteráni na soboteckém náměstí – foto: Z. Krámek

Nejmladší účastnice vozatajských závodů – 9letá Eliška Brixí z JK Sobotka obsadila při své premiéře 2. místo – foto: Běla Fialová

Žáci ZŠ Sobotka u Baltského moře – foto: R. Štaff

RADNICE INFORMUJE

INFORMACE O ÚZEMNÍM PLÁNU

Pořízení nového územního plánu města, který vzniká bohužel už od roku 2007, spěje ke svému závěru. 19. října od 16:00 se bude v zasedací místnosti Městského úřadu Sobotka konat opakované veřejné projednání upraveného návrhu územního plánu Sobotka, včetně vyhodnocení jeho vlivů na udržitelný rozvoj území. Projednání se zúčastní jak projektant Ing. arch. Karel Novotný, tak

zástupce odboru územního plánování MěÚ Jičín, který územní plán pořizoval. Úplné znění upraveného Územního plánu Sobotka je k dispozici v tištěné podobě na MěÚ Sobotka, v elektronické podobě je zveřejněno na www.sobotka.cz/uredni-deska. Pokud tedy nebudou na projednání 19. 10. vzneseny žádné připomínky (lze připomínkovat pouze změny zanesené v prvním kole projed-

návání v červenci 2014), zastupitelstvo se operativně sejde, aby územní plán schválilo. To by znamenalo, že nový územní plán po uplynutí zákonných lhůt nutných k nabytí právní moci (tedy ještě do konce tohoto roku) vstoupí v platnost. Věříme, že tato varianta projde, ale jestliže přece jen nějaké připomínky vzneseny budou, je na zastupitelstvu, zda jim vyhoví či nikoli.

INFORMACE O DOPRAVNÍCH UZAVÍRKÁCH A VÝSTAVBĚ KANALIZACE V ULICÍCH NA CELNÉ A TURNOVSKÁ

Po prázdninové přestávce se na začátku září vrátila stavební činnost do ulic Na Celné a Turnovská. Společnost Stavoka Kosice a.s. zde pokračuje ve výstavbě kanalizace a výměně vodovodu. Investorem je Vodohospodářská a obchodní společnost Jičín a.s. Turnovská ulice bude pro dopravu uzavřena do 31. 10. a objížděná trasa je

stanovena přes ulice Jičínská a Předměstská. Komplikovanější je situace v ulici Na Celné – z důvodu výstavby jednotlivých kanalizačních přípojek požaduje Stavoka úplnou uzavírku ulice v termínu 17. 10. – 5. 11. Objížděná trasa pouze pro vozidla do 3,5 t povede ulicí U Stadionu a nebezpečnou spojovací cestou, která vede z konce

ulice U Stadionu a Na Celné ústí za domem čp. 269 (Jiráskovi). Doprava na této objížděné trase bude kyvadlově řízená semaforem. Objížděnou trasu nelze vézt jinudy, proto město Sobotka i Stavoka žádají o pochopení a trpělivost obyvatel ulice U Stadionu a zvláště rodinu Zahradníkových, kteří budou objížděnou nejvíce dotčeni.

REKONSTRUKCE SILNICE NA PODKOST A CHODNÍK ULICE NA CELNÉ

Výstavby kanalizace stavby se dotýká i druhá velká stavební akce, která ovlivňuje dopravu v Sobotce a okolí, a tou je rekonstrukce silnice III/27935 Sobotka - Podkost, jejíž I. etapa od křižovatky na Libošovice směrem na Podkost se realizuje od začátku září do začátku listopadu. Vlastníkem této komunikace a tedy zároveň investorem je Královéhradecký kraj. V průběhu realizace obou akcí dochází bohužel ke kolizním situacím především v části

ulice Na Celné směrem ke hřbitovu, kdy těžká technika společnosti Colas a.s., která realizuje opravu silnice, projíždí stavbou spol. Stavoka a ve snaze vyhnout se výkopu kanalizace, devastuje městský chodník vedoucí ke hřbitovu.

Na jaře 2017 bude rekonstrukce silnice pokračovat 2. etapou od křižovatky do Libošovic až do města na křižovatku s Turnovskou a Předměstskou ulicí. Tato etapa by měla být ukončena do poloviny června a souběžně s touto

stavbou, případně v bezprostřední návaznosti na ní, bude město stavět **zcela nový chodník** v délce 427 m od křižovatky s Turnovskou ulicí (od domu Burešových) až před hřbitov. Na chodník je vydané stavební povolení, počítá se s výstavbou opěrných zídek, s bezbariérovostí chodníku a se žulovou zádlahou. Město bude do konce roku žádat o dotační titul na rekonstrukci, který poskytuje Státní fond dopravní infrastruktury.

VODOVODY DO MÍSTNÍCH ČÁSTÍ

Jedním z podstatných úkolů tohoto zastupitelstva bude vyřešení zásobování pitnou vodou alespoň některých místních částí, kde vodovod není, což jsou Kdanice, Lavice, Stéblovce, Trnín a Zajakury. V řeči čísel to znamená, že necelých 150 obyvatel Sobotky není připojeno k vodovodu s pitnou vodou. Je obecně známo, že druhý rok trvající sucho a několik zim bez výrazných sněhových srážek se velice nepříznivě podepisují na stavu podzemních vod. Nejkritičtější je nyní situace v Lavicích a Zajakurech, které leží na hřebenu, a kde obyvatelům již druhý rok vysycha-

jí studny a mnozí z nich jsou nuceni vodu dovážet. Napojení těchto dvou lokalit na vodovod však závisí na vybudování vodovodního přívaděče pro Kopidlno, který se chystá stavět VOS Jičín ze Staňkovy Lhoty podél silnice na Rakov s plánovaným vodojemem na Čakanu. Jakmile bude přívaděč hotový, mělo by být město připraveno realizovat připojení Lavic. V případě rozptýlené zástavby v Zajakurech je situace složitější, je potřeba zvážit napojení na vodovod nebo podporu lokálních vrtaných studní, případně jednoho centrálního vrtu s automatickou tlakovou stanicí a akumulací-

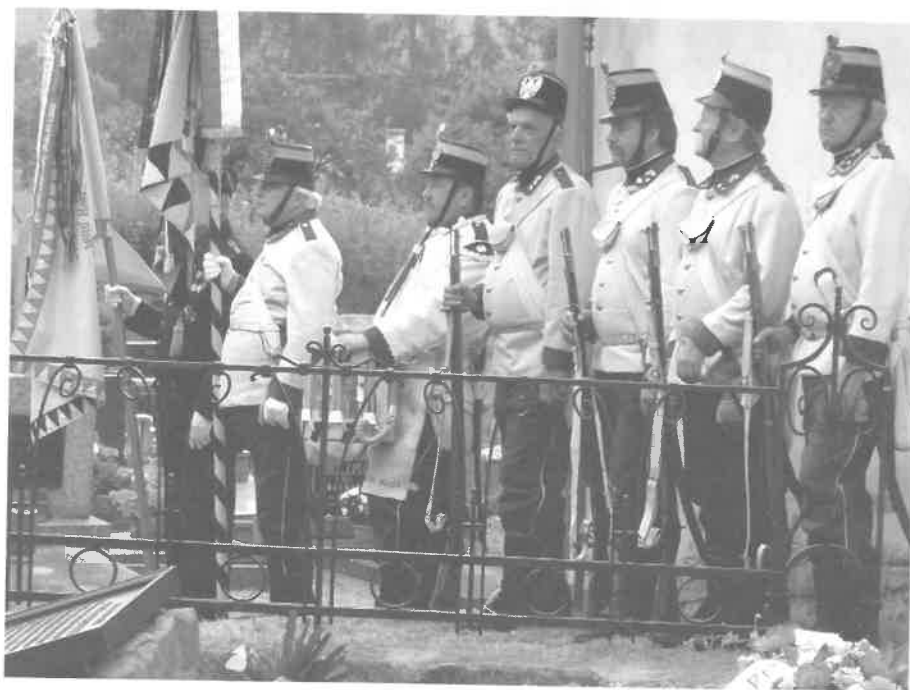
ním vodojemem. O těchto možnostech a o dalším postupu bude zastupitelstvo jednat. Mimo to byla zadána tvorba projektové dokumentace na výstavbu vodovodu do Kdanic, jehož trasa je jasně definovaná jak v územním plánu, tak v tzv. plánu rozvoje vodovodu a kanalizací Královéhradeckého kraje a legislativně jde o nejpřípravenější řešení ze všech uvedených místních částí s tím, že Kdanice jsou nejpokrokovější a zároveň nejbližší stávajícímu ukončení vodovodu (u bývalé Fruty).

*Ing. Lubor Jenček, starosta
Bc. Jan Janatka, místostarosta*

SJEZD RODÁKŮ A PŘÁTEL V MLADĚJOVĚ

3. září 2016 se konal III. Sjezd rodáků a přátel všech sloučených obcí Mladějova v Čechách, Rovně, Hubojed, Střelče a zaniklé obce Skaříšov. Pro návštěvníky byl připraven velmi bohatý program. Po celý den probíhala v prostorách bývalé školy výstava kronik a fotografií, které zároveň připomněly 150. výročí založení knihovny v Mladějově, firma Sklopísek Střeleč, generální sponzor sjezdu, zde prezentovala svoji činnost. Celá akce začínala bohoslužbou v kostele sv. Jiljí, kde zazpívala mladá operní pěvkyně Karolína Žmolíková. Po bohoslužbě se přítomní přemístili k nově opravenému hrobu F. J. Gerstnera za účasti čestné stráže v dobových uniformách, kde promluvil prof. Ing. Václav Havlíček CSc., bývalý rektor ČVUT. Poté se konal v místní restauraci slavnostní oběd za účasti prof. Havlíčka a Ing. Petra Hübnera, ředitele společnosti Sklopísek Střeleč, a.s. Od 10 - 14 hod. bylo možné navštívit mateřskou školu a mladějovský zámeček.

Oficiální slavnostní zahájení proběhlo ve 13 hod. na sportovním hřišti. Starosta obce Petr Hornig přivítal všechny přítomné a o historii Mladějova promluvil historik Karol Bílek. Poté už se ná-

U Gerstnerova hrobu – foto: J. Douša

vštěvníci mohli bavit při Dechové hudbě Jaroslava Kužela, skupině Michal Tučný Revival a kapele Servis Vokap. Nechyběly ani atrakce pro děti jako kolotoče, houpačky, skákací hrad, pískoviště,... Po celý den byla vedle sportoviště vystavena hasičská technika. Občerstvení zajišťovaly místní spolky TJ Sokol Mladějov a Sbor dobrovolných hasičů Mladějov.

Akce se velmi vydařila, účast byla velká, proto náleží dík starostovi Petru Hornigovi, zaměstnancům obce a obecního úřadu, paní knihovnici, místním spolkům a všem, kteří přiložili ruku k dílu.

*Jana Matyášová
kronikářka Mladějova*

ČINNOST BARÁČNÍKŮ

Baráčnické konšelstvo vyjelo 30. srpna odpoledne na své výjezdni zasedání do nedalekých Krčkovic. Prohlédli si vesničku, hlavně místa, kde se natáče la veselohra „Jak dostat tatínka do polepšovny“. V hospůdce Polepšovna se nejdříve věnovali svým povinnostem. Projednali důležité úkoly na měsíc září a potom si pochutnali na dobrém jídle a spokojení odjeli domů.

Při odpoledním posezení v DPS ve středu 31. srpna se všichni návštěvníci rozloučili s létem. Několik tetiček se převléklo do úsměvných letních oblečků a nabízely kávu a zákusky. Dobrou náladu podpořili i dva hudebníci z Příchvovanky.

První akcí v září byla účast na oslavách 120. výročí Staroslavného vlastenecko – dobročinného sdružení obce baráčníků v Mnichově Hradišti. Konaly se 10. září od 10 hodin. Naši obec zastupoval rychtář soused Petr Pfeifer, soused Jaroslav Šperling a dvě tetičky v krojích – Květoslava Hořáková a Jaroslava Matoušů. Žádný z praporečnicků se nemohl zúčastnit, a tak se této funkce ujal soused Jaroslav Šperling. Právě tady byla poprvé ukázaná replika našeho praporu, a to v čele průvodu mezi ostatními baráčnickými prapory. Průvod šel z náměstí až do zámku, kde se konala osla-

va. Ve vyzdobeném sále proběhlo slavnostní zasedání, kterého se zúčastnilo 180 tetiček, sousedů a vzácných hostů. Přítomen byl náměstek hejtmána Středočeského kraje, Mgr. Karel Horčíčka, senátor za Mladoboleslavsko a Turnovsko, PhDr. Jaromír Jermář, a starosta města Mnichovo Hradiště, Mgr. Ondřej Lochman, Ph.D. V parku se střídala vystoupení folklorních souborů, staré hudby a historického tance.

Podzimní výlet se konal v sobotu 17. září. Do Zákup jsme přijeli o něco dříve. Venku přšelo, a tak jsme chvíli poseděli v autobuse a potom jsme šli do zámku. Čekání na prohlídku nám zpříjemnilo zahájení soutěže O Pohár Lužických hor – XIX. Ročník Všestranné zkoušky ohařů a ostatních plemen. Začalo zatroubením Halali, projevem starosty a předvedením soutěžních dvojic – myslivce a psa na nádvoří zámku. Zámek je velice pěkný, viděli jsme také v zámeckém příkopě medvěda a prohlédli si i park v anglickém stylu. Pokračovali jsme do Sloupu, kde jsme poobědvali a pak absolvovali prohlídku skalního hradu Sloup. Překvapilo nás, jak je rozsáhlý a jaký je z něho výhled do okolí. Při zpáteční cestě jsme měli krátkou zastávku v Lesním koutku Ralsko pro handicapované živočichy v Hradčanech

u Mimoně. Měli jsme smůlu, protože tam měli karanténu, a tak jsme viděli pouze divočáka a jelena.

Beseda se seniory u kávy proběhla 21. září od 14 hodin. Před nadcházejícími volbami do senátu a do zastupitelstva Královéhradeckého kraje nás navštívil senátor Ing. Josef Táborský, seznámil nás s volebním programem a odpověděl na dotazy návštěvníků. Zájemců byla plná rychta v DPS. Senátor daroval obci dva termohrnce a koláčky, které převzali rychtář soused Petr Pfeifer a místorichtářka Helena Žaloudková.

Po besedě následoval další program, a to speciální vzdělávací program pro seniory s názvem „Nedáme se“. Tento projekt Královéhradeckého kraje je podpořen Ministerstvem vnitra v rámci Programu prevence kriminality. Vystoupil policista z Krajského ředitelství Policie ČR se základními informacemi o tom, co mají dělat osoby, když jsou podvedeny. Herci divadla Jesličky a PhDr. Romana Mazalová, spoluautorka filmu Šmejdi, hráli zábavné scénky, kde předvedli skutečné události a zapojili do nich i účastníky. Poučili jsme se, jak se do ohrožujících situací vůbec nedostát. Všichni dostali malý dárek a občerstvení.

Květoslava Hořáková vzdělavatelka

PODĚKOVÁNÍ

Vlastenecko – dobročinná obec baráčníků pro Sobotku a okolí děkuje Radě a Zastupitelstvu města Sobotka za finanční příspěvek na restaurování vzácného baráčnického praporu. Díky tomuto příspěvku byl prapor restaurován a pořízena replika. V nejbližší době bude uložen a vystaven na zámku Humprecht.

Dále obec děkuje sponzorům:

Luboš Pažout Kamenictví Čálovice

Pavel Kozák HASKO

Jiří a Vladimíra Staškovi Cukrárna Stáza

Jiří a Květoslava Hořákoví

Školící a vzdělávací středisko Sobotka

Petr Koťátko ml. Stavby Koťátko s.r.o.

Katka Baudisová Obchod u Baudisů s.r.o.

Barbora Špicarová Stašková

Jejich finanční dary byly použity na opravu stuh, které patří k praporu.

Poděkování patří i hejtmanovi Královéhradeckého kraje Bc. Lubomíru Francovi a Radě Královéhradeckého kraje za poskytnutí finančního daru ve výši 20 000 Kč. Dar byl použit na úhradu za restaurování praporu.

Obec se zavazuje, že při propagaci praporu vždy uvede, že projekt byl finančně podpořen Královéhradeckým krajem, Městem Sobotka a sponzory.

Květoslava Hořáková vzdělavatelka

PĚVECKÝ SBOR STOJMÍR-BENDL BUDE ZPÍVAT A POMÁHAT S ANDĚLY

Pro všechny hudebníky je měsíc září jistou předzvěstí blížícího se vánočního času. A tak již od prvních chvil, kdy se po pěveckých prázdninách, které máme společně se školáky, sejdeme, bude i náš sbor nacvičovat další nové skladby, jejichž tematika půjde napříč různými hudebními žánry a bude veskrze vánoční.

Atmosféra jarních a letních koncertů byla skvělá, a to nejen díky svědomité přípravě našeho sboru, ale i početnému publiku, které na naše koncerty zavítalo. Opět jsme potěšili svým vystoupením naše seniory v **DPS Sobotka a DPS Dolní Bousov**, účastnili jsme se **vzpomínkové piety u hrobu padlých a slavnostního otevření zrekonstruované radnice v Dolním Bousově**, měli jsme tu čest vystoupit spolu s dalšími účinkujícími na **Noci kostelů 2016** v krásném kostele sv. Prokopa v Libošovicích. Již tradiční **Koncert na Humprechtě**, kde našim hostem byl ženský pěvecký sbor Sirény z Říčan u Prahy, dýchal úžasnou atmosférou, početné a nadšené publikum odměnilo oba sbory velkým potleskem a vřelými slovy uznání. I závěrečný **koncert v zahradě za kostelem sv. Kateřiny** byl dokladem toho, že sbor má již mnoho nadšených diváků, kteří se koncertů pravidelně účastňují, a to je pro nás velkou motivací.

V letošním roce se náš sbor připojil k projektu, který nese název „**Zpíváme a pomáháme s anděly**“. Projekt vznikl

Smíšený pěvecký sbor Stojmír - Bendl – foto: L. Cohorna

jako inspirace andělskými texty PhDr. Miroslavy Maškové, která od roku 1991 působí jako psycholožka a léčitelka. Smyslem tohoto projektu je zapojení dětských a dospělých pěveckých sborů, které prostřednictvím zhudebněných andělských textů, které zařadí do svého vánočního repertoáru a zazpívají na svých vánočních koncertech, přinesou symbolické poselství svému publiku, svým posluchačům. Vyvrcholením celého projektu pak bude společné setkání všech sborů v Anežském klášteře v Praze. Celý projekt budou podporovat články časopisu Hudební výchova a Meduňka, Rádio Classic, projekt bude mít také své internetové stránky. O tento projekt se s velkým zaujetím stará

paní MgA. Jana Konvalinková, Ph. D., která působí na Katedře primárního vzdělávání TU Liberec.

V našem připravovaném vánočním repertoáru jistě nebudou chybět ty pravé české koledy, dále pak i koledy jiných národů, klasická vánoční díla, ale i moderní gospel a spirituál. Za všechny jmenujme např. dílo Jana Jakuba Ryby. S Vámi posluchači se jistě rádi uvidíme při rozsvícení vánočních stromů, na vánočním koncertě v kostelíku sv. Jiljí v Mladějově, v kostele sv. Kateřiny v Dolním Bousově a jistě také v kapli sv. Anny na Kostí.

Těšíme se s Vámi na viděnou!

Pavlaína Cohornová Těšínská
sbormistryně

ROK NA ŠOLCOVĚ STATKU

Jako každoročně, i 31. října se Šolcův statek uzavře pro veřejnost. Při této příležitosti si dovoluji malé ohlédnutí za tím, co se v mém domě v uplynulém roce změnilo. Nebylo toho mnoho a je to tak dobře. Opět tu proběhla řada besed a koncertů. V Galerii Karla Samšiňáka se uskutečnily 3 výstavy, v lapidáriu

jedna. Soudě podle zápisů v návštěvních knihách, veřejnost je přijímala příznivě. Jediný negativní, naštěstí i pozoruhodně nekompetentní ohlas, se vyskytl ve festivalovém časopisu Splav. Tato pochybná tiskovina však jiná než záporná a nekvalifikovaná hodnocení nepřináší, a proto není třeba se jimi zaobírat.

Za největší úspěch letošní sezóny považuji naplnění dříve deklarovaného zámeru vytvořit na zahradě lapidárium pod širým nebem. Jen za posledních 12 měsíců se venkovní sbírka plastik rozrostla ze 2 na 6 exponátů. Přibyl zrestaurovaný litinový kříž, dále keramika „Uzavřený okruh“ od akad. sochařky Heleny Samo-

„Toaleta“ – foto: RNDr. J. Samšiňák

helové, socha „Shledání“ akad. sochaře Jaroslava Vacka a posledním přírůstkem, instalovaným až letos v srpnu, je kubis-

tická „Toaleta“ od akad. sochaře Petra Šturmy. Se svým týmem se snažím tuto kolekci pozvolna obohacovat o další díla.

V porovnání s minulými lety se výrazně zvýšila návštěvnost statku. Přičítám to dvěma okolnostem. Především se podařilo podchytit zájem sběratelů, kteří si k nám jezdí hlavně pro loni vydané a hojně vyhledávané turistické vizitky s barevnou fotografií stavení. Sortiment upomínkových předmětů se letos rozšířil ještě o štítek na hůl, magnetku a 2 pohlednice. Druhým faktorem, který se jistě podepsal na posíleném zájmu o dům, bylo svěření jeho propagace profesionálům. Zbrusu nové, přitažlivé a přehledné webové stránky www.solcuvstatek.cz sestavil, v závěru minulého roku prvně spustil a od té doby svědomitě spravuje webový dizajnér Michal Krechowski. Plakáty a pozvánky nám vytváří grafici a tiskaři Karel Scherzer a Ludmila Poledníková. S úklidem, s výstavními plány, s instalacemi výstav a vernisážemi pomáhá Sylva Benešová. Ta je sice povoláním lékařka, ale s provozováním galerií má rozsáhlé zkušenosti. Jako dcera akademické sochařky se totiž v prostředí uměleckých expozic pohybuje od útlého dětství, zná se s řadou výtvarníků a sama v keramickém ateliéru své matky tvoří půvabné a ceněné plastiky. Díky jejím

užitečným známostem se také daří dostávat Šolcův statek do celostátně vydávaných periodik a do televize.

S uspokojením zaznamenávám, že se Šolcovu statku přestává říkat „Šolcárna“. Takový výraz postrádá smysl, když si podobnému účelu sloužící Dlaskův statek nevysloužil název „Dlaskárna“ a Boučkovu se neříká „Boučkárna“. Zbývá se zamyslet, proč právě Šolcův statek, na rozdíl od posledně jmenovaných, získal v minulosti označení, které pokládám za bezmála hanlivé. Nejspíš to bylo tím, že na Dlaskově i Boučkově statku odedávna panoval pevný řád. Tyto objekty se systematicky udržovaly, podle toho také vypadaly, a proto se k nim odjakživa přistupovalo s úctou, která se projevila i v jejich pojmenovávání. Oproti tomu „Šolcárna“ se na dlouhá léta stala synonymem pro jakési všelidové vlastnictví, turistickou ubytovnu, veřejný záchodek a zpusťlou, zato komukoli přístupnou klubovnu. Havarijní stav, ve kterém se díky tomuto přístupu stavení na přelomu tisíciletí ocitlo, vedl bezmála k jeho zřícení. Udělám vše proto, aby se sem bezvládí a s ním spojené chátrání již nikdy nevrátilo. Jen tak lze dům zachovat pro příští generace a udržovat v něm kulturní tradice, pro něž jej můj otec, Karel Samšiňák, předurčil.

RNDr. J. Samšiňák

MALÁ PŘIPOMÍNKA VELKÉHO BÁSŇÍKA VÁCLAVA ŠOLCE K LETOŠNÍMU 145. VÝROČÍ JEHO SMRTI (23. 12. 1838 – 14. 7. 1871)

Byl žhavý červencový den roku 1871.

S vražedným sluncem nad hlavou šel Václav pěšky po pražské císařské silnici z Jičína domů, do Sobotky. Ani toho ještě tolik neušel, když už v Ohavči ho zmohla nepřekonatelná únava. Přehřátý a zpocený, horkem vyčerpaný, chtěl v místní hospodě uhasit žízeň. On ale musel vědět, že rodová plicní nedosta-

tečnost a náchylnost k ochrnutí plic jde stále s ním. Vždyť přece začátek roku 1861 se zápalom plic proležel v Praze v nemocnici, věděl, že jeho otec na podobnou chorobu zemřel. Ale přechlazené první pivo už vklouzlo do útroby, žízeň neuhasil, jen prudce všechno uvnitř ochladilo a druhé pivo již Václavův křehký organismus nevydržel. Dopravili ho

domů, ale toto ochrnutí již nepřekonal a třetí den, v pátek 14. července v půl sedmé navečer, v náručí své matičky skonal. Básník geniálního talentu.

Proč vlastně šel za tohoto žáru do Jičína? Ve vlasteneckém časopise „Pokrok“, se v sobotu 1. července objevila šifra „En“, která Šolce – básníka hluboce urážela, jak to, že je uveden mezi český-

mi básníky, když je to dosud jen začátečník. Šolc měl ovšem v rukou první vydání Prvosenek, které Neruda a Hálek příznivě ocenili a Šolce v tisku přivítali mezi české básníky. Šolc byl zmaten, když se k němu ta zlá zpráva po týdnu do Sobotky dostala. Co se to v Praze děje? A vydal se do Jičína za svým přítelem a soboteckým rodákem Antonínem Čapkem, knihtiskařem, který byl obvykle dobře informován. Ten ho uklidnil, že Neruda už píše obhajobu. (Za čtrnáct dní vyšla pak v Národních listech.) To sdělení Václava uklidnilo a vydal se domů na cestu, po které šel teď už naposledy....

Václav Šolc – grafika P. Minky

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky se často hlásí k velkému soboteckému rodákovi. Naposledy to bylo v čísle 3 ročníku 2011 na str. 8 článkem Josefa Jindry „Sto čtyřicet let od básnickovy smrti“, se zvláštním přihlédnutím k Šolcově milostné lyrice.

Ve stejném roce 2011 vyšel v časopise OJKT č. 2 str. 105 širší článek tohoto autora a časopis je v knihovně též k dispozici. Lépe se ovšem čte při jubileu narození, což bude na vánoce 2018. Do té doby je se Šolcovými verši čtenářům k dispozici naše knihovna.

Pavlaína Havlová

ZÁMEK HUMPRECHT SLAVÍ 350 LET

Ano, lovecký zámek Humprecht slaví. A tak v každém čísle ZŠS naleznete báseň, která je věnována zámku. V tomto čísle vám přinášíme roztomilou pohádku od Jana Sobotky a báseň Svatopluka Čecha. V příštím a tím pádem posledním v roce 2016 máme nachystanou třešničku na dortu, báseň Fráni Šrámka.

JAK ZÁMEK HUMPRECHT DVAKRÁT VYROSTL

„Na co myslíš, Maruško?“

„Přemýšlím, co dáme Zuzance k narozeninám,“ odpověděla hraběnka.
„Mluvicí, mrkací a čurací panenku dosta-

la loni, tak co kdybychom jí letos koupili pokojíček pro panenky? A v cukrárně na náměstí dáme udělat poschoďový dort, čokoládový, ten má nejraději.“

„Maruško, myslel jsem na něco většího. Máme našetřeno půl truhly zlatáků. Co takhle postavit pro Zuzanku malý zámček?“ navrhl hrabě. „Jistě by jí udělal radost a jezdili bychom tam s ní na neděli.“

Hraběnka ho pochválila za výborný nápad a hrabě hned druhý den objednal zedníky ze Sobotky a zámček na vršku Pelánku byl za půl roku hotov. O Zuzančiných narozeninách nechal hrabě zapřáhnout kočár a jelo se.

„Kam jedeme?“ byla Zuzanka zvědavá, ale rodiče jí to neprozradili. Za chvíli přijeli na Pelánek a Zuzanka vydechla údivem:

„To je krásný zámek, takový bych chtěla mít.“

„Je tvůj, je to náš dárek k tvým narozeninám,“ odpověděli jí maminka s tatínkem.

Zámček byl přízemní, jen o chlup vyšší než chaloupky v Sobotce, ale Zuzance se velice líbil a moc za něj děkovala a každému z rodičů dala velkou pusu. Běhala z jedné komnaty do druhé a otevřela všechna okna. Z jednoho viděla sobotecké náměstí, z druhého koupaliště, z dalšího náves ve Vesci, z jiných oseckou zvonici, ale také Trosky i vozy pomalu se šinoucí po jičínské silnici. Nemohla se vynadívát na tu krásu kolem sebe, ale když nastupovali ke zpáteční cestě, zdálo se hraběti, že je maličko smutná.

„Zuzanko, netrápí tě něco?“ zeptal se jí.

„Víš, tatínku, zámček je krásný, moc se mi líbí, ale něco mi tu chybí.“

Hrabě se lekl: „Na co jsem zapomněl?“

„Tatínku, chybí mi tu les, aby nám voněl do oken.“

Hrabě poslal pro hajného a přikázal mu: „Tady se vysadí voňavý les!“

Zuzanka rostla, ale stromy na zámeckém vršku rostly ještě rychleji. Najednou z oken kvůli nim nic neviděla, a to stála na špičkách a natahovala krk. Postěžovala si tatínkovi, hrabě zavolal hajného a nařídil mu: „Ten les musí být do příští neděle pryč!“ Hajnému bylo stromů líto, a proto hraběti poradil, aby vedle zámku dal postavit vysoký posed: „Z něho uvidí Zuzanka na všechny strany.“

Hraběnka se bála, aby Zuzanka nespadla, a proto nesouhlasila: „Nebylo by lepší postavit vedle zámku rozhlednu?“

„Ani posed, ani rozhledna,“ rozhodl hrabě. „Zvýšíme zámek o poschodí a Zuzanka pohodlně uvidí přes stromy.“ Jak řekl, tak také udělal. Zuzanka byla šťastná, protože viděla daleko do kraje. Dokonce až k Jičinu!

Zuzanka rostla a najednou z ní byla holka na vdávání. Zamilovala se do rytíře, který bydlel na hradě Veliši, a rodiče jim vystrojili náramnou svatbu. Brzy se jim narodila holčička, které dali jméno Anička. A všichni taky jezdili na Humprecht.

Anička rostla jako z vody a brzy se procházela zámeckými komnatami a radovala se, že z oken vidí široko daleko. Uteklo však pár roků a ani z oken v nejvyšším poschodí nic neviděla a v celém zámku bylo šero. „Jak by nebylo, vždyť stromy zastínily celý zámek a sluníčko jimi neprojde,“ dumala. Jednou si postěžovala: „Maminko, pro samé stromy nevidím lidi na polích, na trhu, ani na cestách. Zato vidím každému ptáčkovi do hnízda, a to je, jako bych někomu koukala do bytu, a to se přece nemá.“ Maminka jí s úsměvem odpověděla:

„Pověz to dědečkovi, jistě ti rád pomůže.“ Andulka se za ním rozběhla a dědeček ji pozlobil: „Porazíme všechny stromy okolo zámku a budeme mít světla dost.“

„Dědečku, ty si ze mě děláš legraci. Přece bys nedovolil pokácet takové krásné stromy!“

„To víš, že ne,“ už ji dědeček nezlobil a stejně jako kdysi poslal do Sobotky pro zedníky. Do podzimu vyrostl zámek do takové výšky, do které ani nejvyšší stromy nedosáhly. A aby měla Anička krásný rozhled na všechny strany, nechal udělat kolem celého zámku ochoz. A protože se hrabě jmenoval Humprecht, chodíme dnes na zámek Humprecht. Kdyby se jmenoval Jakub, mohl nad Sobotkou stát Kuba.

Jan Sobotka, ilustrace Jiří Fixl

HUMPRECHT

Svatopluk Čech

Na širý taras pyšnou dosud řadou
jdou vzhůru krásné stupně kamenné,
leč tráva s kapradím již po nich kladou
své vějíře a krajky zelené.

A z okrouhlého tarasu se zdvihá
věž obloboká divné úpravy;
jí nad temenem půlměsíc se mihá,
ač nachýlen již k pádu, rezavý.

Kruh zdobných krokvic ještě místo značí,
kde pjal se balvan, dávno zetlelý;
již z prázdných oken záhuba se mračí
a ztichlo hrobem sídlo veselí.

Jen přírody tu věčná krása žije:
Kol tarasu hle! Bujným skupením
květ šeříku jak zářný mrak se vije
s bříz, habřin, lísek mladým lupením.

Jen někdy skotačící veveřice
kmen útlounký na chvíli rozkývá
a živý smaragt, plachá ještěřice,
na práhu rozpuklém se vyhřívá.

Já na stupních tu sedím v zadumání,
té samoty a tíše snivý host,
a cítím, jak se zvolna ke mně sklání
zdí těchto smutná družka, minulost.

Pestré cesty po Čechách, vyšlo 1891

Český ráj – Karel Vik

IN MEMORIAM VLADIMÍR KOPECKÝ

(2. 11. 1928 – 2. 3. 2016)

Nevím, jak je to možné, ale teprve ze 7. – 8. čísla letošního ročníku Zpráv Klubu přátel Pardubicka jsem se začátkem září dozvěděl, že 2. března 2016 zemřel v Praze malíř a grafik Vladimír Kopecký. Není to dobré vysvědčení pro nás, sobotecké kulturní pracovníky, i pro náš ZŠS, že půl roku nevíme o úmrtí umělce, jehož značná část díla je spjata se Sobotkou. Nechci zde opakovat údaje o jeho životě a díle, ty zájemce najde v příslušných slovnících. Dovolte jen pár osobních vzpomínek.

Vladimír byl rodák z Pardubic a to-muto městu věnoval hodně. Ale již za diplomovou práci u prof. Antonína Strnadela si vybral, okouzlen dílem Fráni Šrámka, ilustraci vzpomínek paní Miloslavy Hrdličkové-Šrámkové Fráňa Šrámek v Sobotce (1956). Knihu také upravil graficky a navrhl její vazbu. Vyšla v pouhých 20 výtiscích. V té době jezdil často do Sobotky a spřátelili jsme se. Dělal pak pro Sobotku přičiněním mé mámy a Toníka Volfa mnoho prací: především grafickou úpravu a ilustrace obou „soboteckých“ knih Adama Jista o básníku Václavu Šolcovi (Písničkář a Pramen básnickovy síly). Snad vrcholem jeho tvorby pro naše město byl sborník Sobotka 1958. Jistě si uvědomíte tu modročernou siluetu sobotecké-

ho náměstí s kostelem a bílými skvrnami měsíce, hodin, několika okének a podloubí. K působivé obálce a výborné grafické úpravě přidal několik dřevorytů a portrétů soboteckých osobností (F. M. Vetešník, V. Šolc, F. V. Jeřábek, J. L. Turnovský, F. Šrámek, V. Peča, J. Zindr) a pečlivě hlídal i kvalitu tisku v turnovské Severografii, kterou jsme spolu několikrát navštívili.

V mnoha soboteckých domácnostech jsou jistě uschovány i pamětní listy Sboru pro občanské záležitosti s Kopeckého soboteckými motivy, které tehdejší MNV věnoval rodinám při narození dítěte, při sňatku či při úmrtí. Ale neváhal udělat přátelům ze Sobotky i drobné tisky (mám od něho např. promoční oznámení, Karlovi Samšíňákovi dělal exlibris atd.). Pro Obec baráčníků vytvořil hlavičkový dopisní papír a tak bych mohl pokračovat.

Chtěl bych ještě připomenout jeho výstavy. Poprvé vystavoval na Humprechtě roku 1957. Nemohu si pomoci, ale nejvíc na mne zapůsobila ta druhá sobotecká na podzim 1968. Konala se v Městské knihovně, která tehdy byla umístěna na náměstí v přízemí budovy soudu a hezky o ní napsal MUDr. Alois Kafka do ZŠS. Mně se líbila hlavně pozvánka na ni: Na siluetu Humprechtu

ozdobeného československou vlajkou se hladově vrhá pět dravých ptáků. Symbolika vpádu „bratrských“ vojsk víc než jasná.

V letech 1981 a 1986 jsme mu zorganizovali výstavy na zámku ve Starých Hradech, tu první zahajoval literární vědec Milan Jankovič. Další sobotecká výstava se konala v Šolcově statku o Šrámkově Sobotce roku 1995. Každý rok přicházely jeho krásné novoročenky. A v paměti máme i jeho vyprávění na Šrámkovském matiné roku 2011 spojeném také s malou výstavkou jeho prací. Část věnoval Archivu Fráni Šrámka. V posledních letech jsme se vídali na schůzkách krajanského kroužku Jičín v Praze (jeho manželka Alena byla dcerou profesora jičínského gymnázia Františka Kasky).

Ve své brilantní recenzi Kopeckého výstavy v Sobotce roku 1968 upozornil MUDr. Alois Kafka při pohledu na umělcův monogram VK, že mu připomíná jiného výtvarného umělce s podobným významem pro Sobotecko. Ten druhý podepisoval svá díla jménem VIK. Myslí, že toto zhodnocení je výstižné a trvale platné. I Karel Vik, i Vladimír Kopecký nechť zůstanou ve vděčné paměti nás Soboteckých.

Karol Bílek

RNDr. JAROSLAV PODOBSKÝ CHYBÍ
V SOBOTECKÉM SLOVNÍKU

V minulém čísle Zpravodaje Šrámkovy Sobotky bylo stručně oznámeno úmrtí soboteckého rodáka RNDr. Jaroslava Podobského. A tu jsem si znovu uvědomil, kolik známých osobností hlavně z řad poválečné generace v našem slovníku *Kdo je kdo v dějinách Sobotecka a Dolnobousovska* chybí. Většinou proto, že jsou či byli příliš skromní, aby o své práci mluvili, a že se nenašel nikdo

z jejich známých, kdo by na ně redakci upozornil. A tak o nich rádi napíšeme v našem ZŠS, věřme, že ne jen formou nekrologu, jak musíme učinit dnes.

Jaroslav Podobský byl Soboták tělem i duší. Narodil se 6. srpna 1933 v Jičíně, ale bydliště měla rodina v Sobotce Na Závisti. Otec Jaroslav byl truhlářem, matka i jediná sestra-dvojče dostaly jméno Lidmila.

V Sobotce vychodil 8 let obecné a měšťanské školy a již tehdy se učil hrát na housle. Láska k hudbě ho pak zavedla na tři roky do učiliště podniku AMATI Kraslice, kde se v letech 1948-1951 nejen vyučil v oboru výrobce dřevěných dechových hudebních nástrojů, ale začal také hrát na klarinet a saxofon. Další školní rok strávil ve Státním kurzu pro přípravu pracujících na vysoké školy

v Lomnici u Tišnova, kde r. 1952 maturoval. Potom absolvoval studium obecné fyziky na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy v Praze, které úspěšně zakončil r. 1957. Po promoci nastoupil jako asistent na katedru fyziky Českého vysokého učení technického v Praze a navštěvoval zde i kurz aplikované akustiky.

V r. 1959 bylo založeno pracoviště pro výzkum hudebních nástrojů v podniku Československé hudební nástroje Hradec Králové a Jarda zde nastoupil jako odborný pracovník. Výborně tu mohl využít své teoretické i praktické znalosti z dob učení i studia. Věnoval se zvláště problematice akustických vlastností hudebních nástrojů a napsal řadu odborných studií, publikovaných česky i cizojazyčně zvláště ve sbornících Československé vědeckotechnické společnosti, v Informačním zpravodaji Vodohospodářské vědecko-ekonomické informace, ve sbornících z akustických konferencí a hlavně v časopise Hudební nástroje. V té době se také oženil, 7. května 1960 si vzal Květu Peteráčovou z Blat, měli spolu dcery Květu a Jitku.

V r. 1978 byl povolán k pedagogické činnosti. Nejprve učil fyziku na Gymnáziu J. K. Tyla v Hradci Králové a doplnil si potřebné vzdělání na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy

v Praze. Jeho rigorózní práce měla název *Fyzikální kritéria akustické kvality pro průmyslovou výrobu rezonanční desky pianina* (1978). V r. 1980 získal titul doktora přírodních věd (RNDr.) a nastoupil jako asistent na katedru fyziky Pedagogické fakulty v Hradci Králové, kde působil až do penzionování. V r. 1984 absolvoval studium pedagogiky pro učitele fyziky. Napsal i vysokoškolská skripta (*Fyzikální praktikum*) a podílel se na studijním materiálu pro další vzdělávání učitelů *Procházky akustikou I* (Gaudamus Hradec Králové 1999).

Jarda byl společenský člověk, rád se bavil a pomáhal ostatním. Spojoval v sobě osobnost muzikanta a vědce. Hudba byla jeho koníčkem. Rád ji poslouchal (klasickou i dechovou) a aktivně hrál na klarinet a saxofon v několika dechovkách v Hradci Králové. Jako nadšený skaut byl i členem skautské dechovky. Pro potřeby orchestrů upravitel hudební skladby, např. svou nejmilejší *Zamilované klarinety*. Ale stejně hluboce dovedl diskutovat o věcech pozemských i duchovních, o vesmíru a astrologii, hrál šachy a sudoku. A měl rád své vnuky Jana a Martina.

Jak jsem uvedl úvodem, byl rovněž věrným Sobotákem. Ač žil v Hradci Králové, pomáhal organizovat srazy spolužáků ze sobotecké školy a vytvořil pro ně vzpomínkový a fotografický *Almanach*. Byl i dlouholetým odběratelem ZŠS. Po celý život se rád vracel do Sobotky i do Blat. Ještě před několika týdny jsme se v Sobotce sešli na setkání rodáků a přátel města. O to smutnější bylo oznámení, že 2. července 2016 ve věku nedožitých 83 let tragicky zahynul při autonehodě. Budeme vzpomínat.

Článek byl napsán s pomocí údajů dcery RNDr. Jaroslava Podobského, paní Květy Vyvadilové.

Karol Bílek

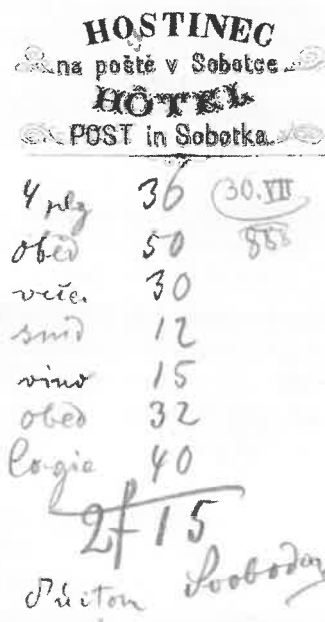
JOSEF VÁCLAV FRIČ A SOBOTKA

Vztah známého vůdce pražských studentů v revolučním roce 1848 Josefa Václava Friče (1829-1890) k Sobotce je znám. Jeho domácím učitelem byl totiž sobotecký rodák, právník Michal Čákr (1824-1891). Ten ho roku 1842 přivedl na prázdninový pobyt do Sobotky a Frič na to ve svých Pamětech dosti obsáhle vzpomíná. Píše o několika soboteckých osobnostech, o návštěvě Markvartic, Kostí, Trosek, Libuň atd.

Doložen je i styk J. V. Friče se soboteckými rodáky archivářem Františkem Dvorským a spisovatelem J. L. Turnovským (s ním redigoval r. 1881 *Almanach*

Matice divadelní k slavnému otevření Národního divadla).

Novinkou pro nás je Fričův styk s Jaroslavem Schnirchem (1847-1902), ředitelem Spolku na zkoušení a přehlížení parních kotlů v Čechách, synem soboteckého rodáka Josefa Emanuela Schnircha (1802-1877). Bylo to v době, kdy J. V. Frič žil v emigraci. Schnirch tehdy studoval na polytechnice v Curychu ve Švýcarsku a byl v r. 1868 jednatelem tamní Slovanské besedy. S Fričem se radil o situaci ve spolku, která se vyostřila spory mezi ruskými a polskými členy. Spolek chtěl vydávat i nějaké periodikum a žádal Friče, aby byl

jeho redaktorem. Bohužel Fričovy odpovědi na zaslané dva dopisy neznáme. Zato jeho další styky se Schnirchem máme potvrzeny Schnirchovou novoročenkou z r. 1887, uloženou rovněž ve Fričově archivním fondu v Literárním archivu Památníku národního písemnictví (LA PNP).

A aby dokladů o styku J. V. Friče se Sobotkou a Soboteckými bylo ještě více, našla nedávno odborná pracovnice LA PNP Mgr. Yveta Dörfllová v jeho písemnostech tištěnou účtenku ze soboteckého hotelu Pošta, na níž majitel Pošty, hostinský a starosta města Josef Svoboda, vyúčtoval 30. července 1888 Fričovi

dvoudenní útratu při návštěvě hotelu. Proč a s kým v Sobotce byl, to zatím nevíme. Snad si chtěl oživit vzpomínky na dávný prázdninový pobyt.

Pečlivé kolegyni Dörfllové děkujeme, že si při své práci povšimla i takového drobné písemnosti a poskytla nám její sken.

Karol Bílek

Mgr. ZDENĚK SMÍŘICKÝ - SEDMDESÁTILETÝ

Nechce se tomu věřit, ale je tomu tak - Mgr. Zdeněk Smiřický oslavil své významné životní jubileum.

Narodil se 18. června 1946 v Přerově jako třetí, nejmladší syn Leopolda a Marie Smiřických. Celý život prožil v Dřevohosticích.

Jeho otec působil jako odborný učitel a později jako ředitel dřevohostické školy. Byl člověkem, který věnoval svůj život druhým. Byl velmi veřejně činný v dobách míru i války. Za svou pedagogickou, veřejně prospěšnou i odbojovou činnost obdržel řadu vyznamenání. Byl velkým příkladem svým třem synům.

Zdeněk Smiřický, tak jak ho známe, pokračuje v otcově cestě. Na Univerzitě Palackého v Olomouci vystudoval obor český jazyk - dějepis - speciální pedagogika. Působil na základních školách v Bystřici pod Hostýnem a v Dřevohosticích, později vyučoval na speciální škole v Bystřici pod Hostýnem a působil též jako ředitel Zvláštní školy Holešov.

V roce 1986 se stal členem Základní organizace Českého svazu bojovníků za svobodu v Dřevohosticích, v roce 1989 byl zvolen jejím předsedou, je též místopředsedou Okresního výboru ČSBS v Přerově. Spoluzakládal Vlastivědnou společnost Žerotín Dřevohostice v roce 2004, byl zvolen jejím předsedou.

Zdeněk Smiřický je též významný vlastivědný pracovník, regionální historik a publicista. Je autorem osmi vlastivědných publikací, mnoha článků a studií uveřejněných v denním tisku, ve zpravodajích a ve sbornících. Jeho procházky po pamětihodnostech Dřevohostic jsou pro každého účastníka nezapomenutelné, právě tak jako vlastivědné přednášky nebo zájezdy. Vysoké

J. Žáček s kamarádem Z. Smiřickým (vpravo)

odborné znalosti se v nich snoubí s velkou láskou a úctou k městečku a jeho lidem, ke kraji a jeho historii.

Je tomu již mnoho let, kdy Zdeněk Smiřický poprvé přijel na Šrámkovu Sobotku, festival českého jazyka, řeči a literatury. Přijel a zůstal náš. Obdivovali jsme všichni jeho vztah k literatuře a historii, jeho odborné znalosti. Získal si nás svým upřímným a srdečným chováním, ochotou vždy se vším pomoci a především pokorou, se kterou přistupoval ke všemu a ke všem.

Nejúžasnější ale bylo jeho nadšení pro zapomenutého dřevohostického barokního hudebního skladatele a kantora Josefa Schreiera a pro jeho nádhernou hudbu. Několikrát měl o Šrámkových Sobotkách přednášku na toto téma i s hudebními ukázkami. Zasluhu na znovuoživení této jedinečné osobnosti měl muzikolog Jan Trojan, profesor brněnské Janáčkovy akademie múzických umění. Kdyby ale nebylo Zdeňka Smiřického, v naší zemi, v Evropě i na celém světě by už nikdy nikdo neslyšel Schreierovu originální moravskou vánoční mši Missa pastoralis in C boemica. Zdeněk Smiřic-

ký svou nesmírnou trpělivostí, obětavostí a vytrvalostí dokázal, že skladba po více než 200 letech postupně od roku 2002 byla uvedena v Olomouci, v rodných Dřevohosticích a na kůrech mnoha moravských kostelů. Dne 25. prosince 2012 pak zazněla i na místě nejvyšším – v katedrále sv. Víta v Praze. Schreierova hudba se natrvalo dostala do povědomí české veřejnosti. Zdeněk Smiřický svým nesmírným úsilím tak postavil důstojný pomyslný pomník Josefu Schreierovi a vyzdobil ho, řečeno Šrámkovými slovy, do největší krásy.

Milý Zdeňku, přejeme Ti do dalších let hlavně hodně zdraví, štěstí, spokojenosti a sil do další tvůrčí práce. Děkuje Ti za Tvou tak obětavou a náročnou práci pro své městečko, pro své žáky a spoluobčany. Závídíme v dobrém slova smyslu, ale zároveň přejeme všem v Dřevohosticích tak vzácného a nezištného člověka, jakým jsi Ty.

Děkujeme Ti za to, že jsi.

Ač daleko od Tebe, až v Čechách, v Českém ráji, v Sobotce - přesto s Tebou.

Olga Bičíšková a Marie Sekerová

TO JE NÁŠ DOMOV

rozhovor Aleny Pospíšilové s Ladislavem Havlíkem

Není nás mnoho, kteří žijeme celý život tam, kde jsme se narodili. Skromný a nenápadný, pečlivý a spolehlivý, kulturní pracovník, dobrý fotograf a filmový amatér. Takto stručně bychom mohli charakterizovat neúnavného lovce zvuku, příznivce a propagátora Českého ráje, milovníka historie a hasiče. V krátkém rozhovoru si Vám dovoluji rodáka z Dobšína pana Ladislava Havlíka představit:

AP: V úterý 28. června navečer se v restauraci Slunečno (dříve Na Zavadilce) na Kamenici sešel plný sál pozorných diváků a posluchačů. U příležitosti 150. výročí Prusko – rakouské války jsi připravil zajímavý vzpomínkový pořad. Prostý a neokázalý. O to působivější byl dojem z promítnutých vzácných filmových dokumentů. Přesně na den po 150 letech jsme se přenesli do známých míst našeho kraje, abychom si společně připomněli krvavé události té doby. Můžeš nám, prosím, promítnuté filmy blíže představit?

LH: O válku roku 1866 jsem se zajímal už před lety. Tenkrát vznikl film S LÉTEM PŘIŠLA VÁLKA. Jsou v něm uvedeny příčiny vzniku války a její průběh. Film končí vzpomínkovou slavností Na Chlumu u Hradce Králové. Film byl natočený na 8mm film a je mu letos 25 roků. Druhý film je reportáž ze vzpomínkové slavnosti u hradu Kost. Tento film je o 10 let mladší. Na jeho konci vypráví pan Karel Kopal o průběhu bojů u hradu Kost a v okolních lesích.

AP: Tvoje filmotéka čítá mnoho dalších snímků. S přibývajícímí léty nabývá na ceně např. filmový seriál o JZD Přepěře nebo filmová kronika obce Dobšína. Prosím Tě o bližší podrobnosti.

LH: V roce 1980 natočil pan Jiří Zejbrlík, který byl pracovníkem Filmového studia Okresního kulturního střediska Mladá Boleslav, mimochodem libošovický rodák, pro JZD Přepěře film PODKÓVA PRO ŠTĚSTÍ. Film byl natolik úspěšný, že se družstvo rozhodlo, že se bude v podobném filmování pokračo-

vat, že se bude dělat kronika, která dostala název JÉZÉDÉČKO. Úkoly jsme si s Jirkou rozdělili, já jsem natáčel a Jiří Zejbrlík film dokončoval. V roce 1981 vzniklo první JÉZÉDÉČKO '81. A JÉZÉDÉČKEM '89 bylo natáčení ukončeno. Ve stejných letech jsem dělal obecní kroniku pro Dobšín, jmenovala se TO JE NÁŠ DOMOV. V roce 1990 se začalo přecházet na video, filmy nebylo možné sehnat, a tak s filmováním byl konec.

AP: Jaké byly Tvoje začátky filmové a fotografické?

LH: Moje fotografické začátky sahají do školních let, kdy jsem měl takový dětský fotoaparát, jmenoval se Pionýr. Fotky jsem si nechával dělat u paní Tiché v Sobotce. Škoda, že se z této doby těch fotek moc nedochovalo. Lepší to bylo, když jsem si koupil zvětšovací přístroj, pak už to bylo všechno jednodušší. Pamatuji se, jak jsem chodil obdivovat fotografie pana Bureše, které byly vystaveny ve výloze obchodu paní Mrvové. Byly nádherné, úplně mě tenkrát fascinovaly. Nikdy jsem nedělal fotografie pro výstavy a soutěže. Fotil jsem hlavně snímky rodinné, z akcí v obci, soutěží požárních a z akcí mládežníků atd. S filmem jsem začal v roce 1970, kdy jsme si s manželkou koupili 8mm

kameru a začali natáčet, jak šel život rodiny. V tomto roce se začala v naší obci stavět požární zbrojnice, tak jsem natáčel první film pro veřejnost. Dá se říci, že je to dnes už film pro pamětníky.

AP: Věhlasné bývalo v osmdesátých letech Dobšinské kulturní léto. Co všechno se za tímto pojmem skrývá?

LH: V roce 1983 jsme se rozhodli v požárním sboru, že zkusíme udělat přehlídku amatérských filmů v přírodě. Promítaly se filmy z obce, JZD, ale i filmy kamarádů z Filmového studia v Mladé Boleslavi, kam jsem chodil. Diváků přišlo tenkrát hodně. A tak bylo dohodnuto, že zkusíme příští rok promítat celovečerní filmy. Od roku 1984 se o letních prázdninách konalo DOBŠINSKÉ FILMOVÉ LÉTO, které trvalo do roku 1989. V roce 1990 bylo ukončeno půjčování 16mm filmů v pražské filmové půjčovně a tak skončilo také DOBŠINSKÉ FILMOVÉ LÉTO.

AP: Na který svůj film nejradši vzpomínáš?

LH: Při promítání každého svého filmu vzpomínám na jeho natáčení. Rád si ale vzpomenu na několik filmů, třeba film o chovu koní na Solci, který se jmenuje KONĚ JSOU NÁŠ KONÍČEK. Nebo na první film o účasti dobšinských mládežníků na Neckiádě, který se jmenuje VESELÁ PLOUČNICE. Moc zajímavá práce byla na filmu ŽŇOVÉ VZPOMÍNÁNÍ. Za pomoci družstevníků z JZD Přepěře jsem zachytil žňové práce, jak vypadaly před mnoha lety.

AP: Díky Tvému umění kvalitně znamenávat zvukovou podobu besed a kulturních pořadů máme k dispozici skvělý archiv dokumentů. Jako upřímný milovník a obdivovatel Českého ráje dlouhodobě pracuješ na krásné kronice věnované našemu rodnému kraji. Navazuješ na mnohé osobnosti, které se trvale zapsaly do paměti krajiny. Předpokládám, že Tvými vzory byli především rodiče a někteří učitelé. Kdy jsi v sobě objevil lásku k historii, vlastivědě, filmu, literatuře?

LH: Máš pravdu, rodný kraj mám opravdu moc rád. Vzpomínám si na Tvoje slova při křtu knihy básní pana profesora Josefa Brože na hrázi Podseminského rybníka, kde říkáš:

„Budme vděční za to, že nám bylo dopřáno narodit se a žít v tak krásném kraji.“ Můj úmysl vyfotografovat zajímavá místa se pomalu uskutečňuje. Vždyť kolem nás je tolik zajímavého, nejen ve městech, ale v každé vesnici a samotě našeho kraje. Nemohu ani nechci se rovnat takovým osobnostem jako byli fotografové Miloslav Bureš, Jaromír Kučař nebo je MUDr. Ivan Kafka. Jejich snímky jsou úžasné, je to opravdové pohazení po duši.

AP: Jaké máš plány, přání, co bys rád ještě uskutečnil?

LH: Chci fotit zajímavá místa v naší krajině, jak je vidím já a jak je mám rád. Moje plány nejsou moc velké. Chci dál

dělat snímky našeho kraje. Mám ještě nějaké filmy, které potřebuji digitalizovat, dodělat film, který jsem natočil v letošním roce, chtěl bych rád pokračovat v nahrávání přednášek a zajímavých kulturních akcí na magnetofon.

AP: Mezi Tvé záliby patří také historie rodu, můžeš o tom něco více prozradit?

LH: Ano, to je pravda. Když jsem šel před lety do důchodu, domníval jsem se, že budu mít konečně dost času na sestavování rodokmenu. To jsem ale netušil, co to bude obnášet. Zpočátku jsem si rodokmen kreslil. Časem jsem si koupil počítač a program na úpravu rodokmenů. To bylo velké ulehčení. Abych sehnal co nejvíce informací, jezdil jsem po archívech, matrikách, hřbitovech a po příbuzných. Dnes už mám dohledáno více jak tisíc jmen. Jsou mezi nimi i známí lidé, třeba Karel a Jan Samšíňákoví, učitel

a spisovatel František Křelina, tesařský mistr Josef Havlík, sochař Václav Havlík, také tvůrce sobotecké kašny Václav Pařík. Je to vlastně nekonečná práce. Lze přidávat fotografie, dokumenty a další různé informace. Nejstarším jménem v rodokmenu je Jan Havlík, syn Jana Havlíka a Anny, který se narodil 7. 6. 1745 ve vesničce Trní a odtud se přiznal k Jindřichu do Přepěří a je to můj pra pra předeček. Dnes už se vracím k rodokmenu spíš v zímě, kdy není tolik práce venku.

AP: Milý Ládo, děkuji Ti za rozhovor, příjemnou spolupráci a trvalou podporu kulturního dění. Přeji Ti pevné zdraví a hodně radosti z rozrůstající se rodiny. Vážím si Tvé systematické pile a pečlivosti, přátelské podpory a zvědavosti. Přeji Ti dobré světlo a zvuk k zachycení vzácných setkání a okamžiků a hodně štěstí v dalším rodovém bádání.

VOZATAJSKÉ ZÁVODY POD HUMPRECHTEM

V pořadí již 5. ročník vozatajských závodů pořádá JK Sobotka v sobotu 6. 8. na kolbišti pod Humprechtem. Na programu bylo cel-

kem 5 soutěžních kategorií. V kategorii mladých vozatajů do 16 let v jednospréží zvítězila Antonie Rukavičková se Stargate z JK Sobotka.

Druhé místo obsadila vůbec nejmladší účastnice závodů – 9letá Eliška Brix s Nugetem, taktéž z JK Sobotka. Přisedím obou byl trenér obou začínajících vozatajek Michal Kořínek.

Nejvíce obsazenou kategorií bylo jednospréžní, kde se utkali již velmi zkušené vozatajové, kteří připravili počet-

nému publiku napínavý souboj. Vítězně z něj vyšel Zdeněk Jirásek – Nick z JK Robousy před domácí Alenou Brixovou –

Lord Blue Eye (JK Sobotka). Třetí místo si odvezla Tereza Velková s Brynseion Trahern stáj Equest.

Soutěž dvojspréží pony byla záležitostí domácího Michala Kořínka s Britny a Nuget. Druhé místo obsadil taktéž domácí Milan Kořínek s Starfigh a Stargate. Třetí místo patřilo Petře Prauzové s Lucky a Tim z TJ Krakonoš Trutnov.

Dvojspréží velkých koní opanoval opět zkušený Zdeněk Jirásek s Nick a Nero (JK Robousy) před domácím

ing. Robertem Olbrichem s párem fríských koní Wendy a Kentaur. Třetí místo obsadila Ludmila Jurášová s lipickým spřežením Neapolitano Robbi a Neapolitano Tass z JK West.

V kategorii čtyřspréží odstartovali oba domácí jezdci, Milan a Michal Kořínkové, proti Zdeňkovi Jiráskovi. Vítězně vyšel Michal Kořínek před Zdeňkem Jiráskem a Milanem Kořínkem. Celým závodům přihlíželo na dvě stovky diváků, z nich tři si odnesli pěkné ceny za slosovatelné vstupenky. Slovem odborným a velmi milým provázela celý den ing. Lenka Gotthardová.

JK Sobotka

KOMUNITNÍ CENTRUM SOBOTKA

Vážení čtenáři, rádi bychom vám poskytl malý report z naší činnosti za poslední období. Jak jistě víte, celé léto jsme realizovali projekt **Filmová Sobotka 2016**, který jsme uzavřeli českým filmem od Karla Zemana Cesta do pravěku. Celkově jsme hodnotili pokus o obnovení

tradice letního kina jako nadmíru úspěšný. Děkuje Vám za návštěvnost a podporu. Rádi Vás odměníme dobrou zprávou. Kino nekončí a budeme promítat během celého roku. Budeme promítat v intervalu tří týdnů v bývalém kině, v současné době Městském divadle. Kino

vždy otevřeme od 17:00 a v 17:30 začneme promítat. Dne **15. 10.** jste srdečně zváni na animovanou rodinnou komedii **Angry birds ve filmu**. Rádi bychom poděkovali Městskému kulturnímu středisku za skvělou spolupráci a podporu během celého projektu.

Dalším projektem našeho centra je **Volnočasový klub KOMPAS**, který byl zahájen v lednu minulého roku. Dne 7. 10. máme den otevřených dveří, kde se mohou děcka z prvního a druhého stupně ZŠ spolu s rodiči seznámit s klubem, vedoucími a aktivitami, které plánujeme. Klub bude otevřen vždy v pátek od 16:00 do 20:00 hodin do konce školního roku. Vstup je zdarma. Klub je podporován naším městem Sobotka a za to velmi děkujeme.

Regio mládež v akci je projekt mladých křesťanů z církve Jednoty bratrské v našem regionu, kteří se učí pracovat, nezevlovat ve virtuálním světě a pomáhat, kde je potřeba. Podle jejich slov chtějí zažívat skutečný život, který si na nic nehraje a není tak povrchní. Fandíme jim, protože si myslíme, že naše společnost takové mladé lidi postrádá. Jedna z událostí byla pomoc několika kluků na Humprechtu, kde si pěkně mákli při plevelení přední stráně a čištění lesa a zbytků dřeva po před-

chozím kácení. Kluci odvedli dobrou práci. Dalším počinem byla pomoc na vinobraní v Zámeckém vinařství Munzar v Domousnicích. Byl to doslova koncert. Sešlo se na třicet mladých a společně sklízeli hrozny do bedýnek, které panu vinaři posloužilo jako základ pro první víno a první burčák. Děcka pracovala zadarmo, chtěla prostě po-

moc a společně zažít nevšední práci na vinici. Počasí bylo slunečné a pan vinař si děcka moc pochvaloval. Když se nesbíralo, tak se uklízel dvůr a dohromady se udělalo práce k nezaplacení. Na jaře a na podzim příštího roku jedeme znovu. Byl to opravdu zážitek.

*S přátelským pozdravem
Rev. Jaromír Babka*

BYLO LÉTO, BYLY ŽNĚ, BYLA ÚRODA...

(původní reportáž Pavlína Havlové z Markvartic)

Nejdříve musím odpovědět na otázku PROČ, kterou jistě vysloví čtenáři našeho Zpravodaje. Proč časopis, věnující se kultuře a historii, se rozjede do blízké obce za firmou ZEMA Markvartice a. s., aby vyzpovídal pana ing. Oldřicha Lachmana, předsedu představenstva této zemědělské firmy. Odpověď má více významů: zvědavost šéfredaktorky časopisu, jak se v tomto literárně a kulturně bohatém kraji rodí potravinářská produkce k obživě zdejších obyvatel, možnost bližšího seznámení občanů markvartické obce s naším Zpravodajem a také souběžnost divadelních scén obou obcí. A cesta sem je tolik půvabná výhledem z Čakanu na Český ráj!

Počasí nebylo k reportáži vlídné, Českem postupovala okluzní fronta a přinášela studený až arktický vzduch. V denním tisku a televizi nás v té době připravovali na zdražení mléka v důsledku mléčné krize. A dávno už nejezdily

noční osvětlené kombajny. A tak tu byla moje první otázka:

Jaké byly žně 2016?

Žně byly vcelku úspěšné, vlastně poslední tři roky byl dosažen výnos u pšenice ozimé 9 t/ha. Cenová realita je ovšem taková: 3 500,- Kč za tunu po-

travinářské pšenice. Rok 2016 – z hlediska komodit – ale není pro zemědělce příliš příznivý, kromě ozimé řepky. Tato plodina je na prvním místě z hlediska rentability, díky povinnosti přimíchávání řepkového oleje do pohonných hmot (MEŘO – metylester řepkového oleje).

Za zmínku stojí 165 ha, na kterých pěstujeme cukrovou řepu. Průměrný výnos za poslední tři roky je 84 tun/ha při 16% cukernatosti. Z toho 80 ha na výrobu cukru a 85 ha na výrobu bioethanolu, který se rovněž přimíchává do pohonných hmot. Meziproduktem jsou cukrovarnické řízky, které odebíráme pro krmení skotu.

Jaká je vlastně rozloha zemědělské půdy, na které hospodaříte?

Hospodaříme na rozloze celkem 1750 ha zemědělské půdy. Z této výměry 103 ha zaujímají louky, určené na výrobu sena a travní senáže pro chov skotu. Zbytek výměry je orná půda typu středně těžké hnědozemě.

Můžete čtenářům prozradit počet zaměstnanců?

Společnost zaměstnává 39 zaměstnanců v trvalém pracovním poměru v živočišné, rostlinné výrobě a na technickém úseku.

Zmínili jste se o chovu skotu, jaké plemeno tedy chováte a jak na vás doléhá mléčná krize, jaká je cena mléka?

Zabýváme se chovem českého červenostrakatého skotu. Celkem 1 300 kusů. Z toho je 250 krav v kravíně v Markvarticích, s průměrnou užitkovostí 8000 l mléka za uzavřenou laktaci. Krize se nás samozřejmě dotýká, při ceně mléka 5,90 Kč – 6,10 Kč se dostáváme na 2,50 Kč pod výrobní náklady. Mléko vykupuje společnost Pragolaktos Praha, která je členem německé skupiny Müller.

Takže co je z vašeho chovu skotu pro vás rentabilní?

Stabilizátorem v živočišné výrobě je v současné době výkrm jatečných býků. Cena i přes krizi se udržela na rentabilní úrovni. Chov býků ve velkovýkrmně v Markvarticích se stabilizoval na počtu 450 kusů a představuje největší část ročních tržeb ze živočišné výroby. Již v roce 2003 jsme ukončili chov vepřového,

v důsledku dovozu masa z Německa a Polska se stal chov nerentabilní.

Markvartice byly už na svém počátku vesnicí kolonizačního typu a jsou od nepaměti spojeny se zemědělskou činností. Neodrazují vás současné problémy v zemědělství, jako je mléčná krize, od pokračování v zemědělské produkci, máte nějaké cíle, přání?

V lednu 2016 jsme zahájili v Rakově přestavbu stáje pro odchov mladého skotu o kapacitě 358 ks, tato akce mohla být zahájena díky finanční podpoře z Programu rozvoje venkova, kéž by bylo takovýchto akcí více. Naše současná zemědělská činnost je vlastně jen následováním a navazováním na práci našich předků. Doufáme, že i po nás přijdou generace našich potomků, které budou pokračovat v tradici našeho markvartického hospodaření.

Moc děkuji za rozhovor, pane řediteli, a přeji vám ve všem hodně zdaru.

ŠKOLNÍ STRÍPKY

TÝDENNÍ POBYT NA ZELENÉ ŠKOLE V JAROSLAWIECI

Po sedmi letech nám naši polští přátelé ze Sobótky opět nabídli, abychom se spolu s jejich žáky zúčastnili Zelené školy u Baltického moře. Tuto velkorysou nabídku jsme rádi přijali. Zájem o účast na této akci byl mezi dětmi obrovský, a tak vedení školy čekalo velmi těžký úkol – vybrat 25 žáků z 6. – 9. ročníků. Přednost nakonec dostali ti, kteří školu úspěšně reprezentovali na olympiádách, předmětových či sportovních soutěžích, redaktoři Soboteckého školáka nebo ti, kteří pomáhají ve škole v třídních samosprávách, slabším spolužákům, nebo žáci s velmi dobrým chováním.

Třetí týden v září jsme se společně se čtyřmi třídami ze soboteckého gymnázia vypravili do přímořského letovis-

ka Jaroslawiec, kde jsme společně strávili šest dní plných turistiky, sportu, zpěvu, zábavy a poznání. Během našeho pobytu jsme navštívili městečko Ustka, kde jsme absolvovali plavbu v historickém dřevěném korábu po moři, v Darlowu vybily děti svou energii v moderním aqua centru se dvěma tobogány a skluzavkami. Obrovským zážitkem byla pro naše žáky návštěva Slowiňského národního parku. Zde si po projížďce lodí po jezeře prohlédli nejprve muzeum raket, zbraní a další vojenské techniky, poté se rozhlédli do okolí z dřevěné rozhledny, která je součástí muzea, a nakonec se vydali na cestu lesem. Na jeho konci se jim rozvěřel po-

hled na mohutné písečné duny a během chvilky se ocitli v poušti. Byl to skvělý zážitek.

V rekreačním středisku Rafa, kde jsme byli ubytováni, se konalo i mnoho sportovních soutěží. Proběhly zde závody v plavání, turnaj ve vodním pólu nebo volejbalu. Na pláži si děti vyzkoušely soutěž v přesnosti střelby na bran-ku nebo přetahované a mnoho štafetových závodů.

Během pobytu jsme také často zpívali. Polské děti jsme naučili píseň „Znám já jeden krásný zámek“ a mnoho písni zaznělo i u večerního táboráku. Zábavné byly také společné hry – například Nibylandia nebo stavění z písku na pláži.

Zelená škola v Jarosławieci byla zakončena tradičními Nemptunáliemi, na které jsme se poctivě připravovali ve volném čase během celého týdne. Jde o oslavu boha Neptuna, vládce všech oceánů a moří, pro kterého si všechny zúčastněné třídy chystají svůj program. Ten byl letos na vojenské téma. Každá třída nebo skupina měla

za úkol odprezentovat svou vojenskou píseň, tanec, vlajku, znak a několik vojenských povelů. Na závěr byli všichni žáci pasováni Neptunem na úspěšné absolventy Neptunálií a celé Zelené školy.

Za všechny členy výpravy bych chtěl poděkovat našim hostitelům za skvělý týden, který si pro nás připravili. Děti měly možnost poznat krásná místa

v Polsku a prožít příjemné chvíle se svými polskými vrstevníky ve sluncem zalité Jarosławieci.

Podrobný deník ze Zelené školy a rozsáhlou fotogalerii si můžete prohlédnout na webových stránkách ZŠ Sobotka: www.zssobotka.cz.

Radek Štaff

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

„Život nám dává šance, které se už nikdy nebudou opakovat. Nelze dvakrát vstoupit do jedné řeky, nelze vrátit vyřčené slovo, nelze škrtnout období v lidské životě. Předškolní období je šancí...“

1. září 2016 přivítala Mateřská škola Sobotka 100 dětí ve 4 třídách:

1. třída „Včeličky“	- 25 dětí	4-6 letých
2. třída „Krtečci“	- 26 dětí	3-7 letých
3. třída „Broučci“	- 24 dětí	3-4 letých
4. třída „Sluníčka“	- 25 dětí	4-5 letých

V pondělí 10. 10. 2016 navštívili děti ze třídy Včeliček a Sluníček DOBROVICKÁ MUZEA.

Byla pro ně připravena výstava zemědělského nářadí a strojů s názvem OD MOTYKY K TRAKTORU a výukový program ROK NA POLI. Děti si vyzkoušely aktivity na interaktivní tabuli – hrály pexeso, doplňovaly obrázky se zahradní tematikou a zhlédly večerníčekový příběh Jáji a Páji o tom, jak seli okurky.

Celé dopoledne se o nás hezky staraly milé průvodkyně.

kolektiv učitelek Mateřské školy

KNIHOVNA

TÝDEN KNIHOVEN V NAŠÍ KNIHOVNĚ

Dvacátý, jubilejní ročník celostátní propagační akce na podporu četby a knihoven se konal jako každý rok začát-

kem října, letos konkrétně v týdnu od 3. do 9. října. Týden knihoven proběhl a my vám přinášíme rekapitulaci pořadů:

Pondělí 3. 10.

V knihovně s Rumcajsem, Mankou a Cipískem – pro nejmenší děti v doprovodu rodičů – prostory knihovny v 10⁰⁰

Úterý 4. 10.

Velké říjnové společné čtení – čtenářská lekce pro děti z mateřské školky v podání knihovnice Olgy Třískové, absolventky kurzu kritického myšlení – Čteme s nečtenáři

Co je správná strava – přednáška Ing. Dagmar Kozderkové o zdravém životním stylu – prostory knihovny v 18⁰⁰

Čtvrtek 6. 10.

Okolo Řáholce – přednáška PhDr. Evy Bílkové o Václavu Čtvrtkovi a jeho díle – prostory knihovny v 18⁰⁰

Pátek 7. 10.

Divadlo v Sobotce – další z cyklu přednášek ke staré So-

botce přednesl prom. historik Karol Bílek – sál Městské spo-
řitelny v 18⁰⁰

Sobota 8. 10.

Vlastivědná vycházka po Sobotce – průvodcem naší procházky **tentokrát po soboteckém hřbitově** nám byl prom. historik Karol Bílek.

Všichni noví čtenáři v tomto týdnu měli možnost registra-
ce na celý kalendářní rok bez úhrady daného čtenářského po-
platku (toto se týkalo také prodloužení registrace stávajících
čtenářů).

Zapomnětliví čtenáři mohli během celého týdne bez obav
ze sankcí do knihovny přinést knihy, které již měly být dávno
vráceny, byla vyhlášena čtenářská amnestie.

Během celého měsíce října pak ještě stále probíhá burza
knih vyřazených z knižního fondu knihovny.

VIRTUÁLNÍ UNIVERZITA TŘETÍHO VĚKU V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ FRÁNI ŠRÁMKA

Motto: „Výuka přichází za seniorem“

Od počátku nového roku chce knihovna nabídnout všem
zájemcům z řad dříve narozených možnost studia Virtuální
univerzity třetího věku.

Jedná se o dlouhodobou společenskou aktivitu v oblasti
seniorské výuky, jejímž cílem je zpřístupňovat tento způsob
vzdělávání zájemcům, kteří se nemohou účastnit prezenčního
studia.

Studijním i organizačním garantem projektu je Provozně
ekonomická fakulta ČZU v Praze.

Studium je určeno pro:

- osoby se statusem důchodce
- invalidní důchodce bez rozdílu věku
- osoby kategorie 50 + (nezaměstnaní)

Podmínky studia:

- vyplněná a konzultačním střediskem (knihovnou) potvr-
zená přihláška
- zaplacený studijní poplatek (200 až 300 Kč za semestr)

Účastníci studia společně zhlédnou v knihovně každých 14
dní přednášku k danému tématu. Následuje vypracování ko-
lektivního testu k ověření a pochopení celého výkladu.

Téma přednášek pro letní semestr ještě není stanoveno,
do konce listopadu tedy přivítáme vaše podněty k výběru.

O přesném termínu zahájení letního semestru 2016/2017
v novém roce a vybraném studijním tématu budeme informo-
vat v následujícím čísle Zpravodaje.

Více o projektu naleznete na webových stránkách univer-
zity: www.e-senior.czu.cz, své dotazy můžete samozřejmě
směřovat také do knihovny.

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr z knih, pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

Samuel Bjork: Sova

Camilla Läckberg: Vlastní spravedlnost

Agnes Martin-Lugand: Šťastní lidé mají snadný život

Robert Ryan: Mrtví nikam neutečou

Naučná literatura

Lucie Dvořáková: Velká kniha originálních nápadů

Eva Francová: Kuchařka ze Svatojánu – zdraví z kuchyně

Libor Jan: Václav II. Král na stříbrném trůnu

Martin Nodl: Středověk v nás

Beletrie pro mládež

Alena Ježková: Dobrý svět

Daniela Krolupperová: Jak Bubáček potkal Bubáka

C. S. Lewis: Letopisy Narnie – komplet

J. K. Rowlingová, J. Thorne, J. Tiffany: Harry Potter a prokleté dítě

Danny Wattin: Kluk na větvi

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Fráňa Šrámek: Splav.

Leží přede mnou dvě knížky, dvě vydání Šrámkova Splavu. To první z roku 1916, které vydal František Borový v Praze jako 4. knihu edice Zlatokvět v grafické úpravě a s kresbami Zdeňka Kratochvíla. Vytiskla Grafia v Praze typy starého mediaevalu na 55 stranách v 1200 výtiscích, které svázal Antonín Jelínek v Praze. Tvrdé desky s ornamentálním vlysem Zdeňka Kratochvíla, rozměr knížky 132 x 194 mm.

Druhou knížku „U příležitosti 60. ročníku festivalu Šrámkova Sobotka a 100. výročí vydání sbírky vydalo Městské kulturní středisko Sobotka, Pavlína Havlová, v Sobotce roku 2016.“ Edice Knihovnička Českého ráje – Sobotka, II. řada, sv. 6. Grafická úprava a sazba s použitím původních ilustrací Zdeňka Kratochvíla na obálce Bohdan Heblík, sazba písmem Vegan Vojtěcha Říhy. Vytiskla MS Polygrafie na 44 stranách v nákladu 400 kusů (místo tisku není uvedeno). Kartonové desky (s vytištěným obsahem sbírky na zadní straně), sečvaknuto třemi kovovými sponkami, rozměr knížky 120 x 175 mm.

Na počátku byl jistě dobrý úmysl: důstojně připomenout I. vydání Splavu před 100 lety. Úkolu se ujal Jan Smolka. Splnil ho výborně, když na jediné stránce dokázal nastínit vývoj sbírky i své ediční zásady. Chybí snad jen údaje

o tom, kolikáté vydání sbírky to je. Text je skutečně do poslední čárky přesně zachován i s původními pravopisnými a sazečskými chybami a cenzurním zášhem. Editorovi, sazeči i korektorovi lze udělit plné absolutorium. To však nelze říci o grafické podobě knížky. Jelikož šlo o příležitostné jubilejní vydání, měla být původní podoba zachována nejen textově, ale i graficky. Takto byly nyní některé básně, tištěné původně na dvou stranách, natlačeny na jednu stránku (Prosinec, Pohřby aj.). Také Dívka a Čtrnáctiletý byly jistě záměrně umístěny v prvním vydání na protilehlé dvoustraně. Škoda půvabných kreseb Zdeňka Kratochvíla, které chybí; při dnešní úrovni tiskařské techniky by jistě nebyl problém je reprodukovat. Ani rozměry knížky se nemusely měnit. A ty kovové sponky sešíváčky, které „zdobí“ obálku...

Snad se na tomto jubilejním tisku projevil zbytečný spěch, aby se vydání stihlo do termínu zahájení 60. Šrámkovy Sobotky. Nebo nebylo dost finančních prostředků na dodržení vnější podoby tisku. Nevím. V každém případě by se měla ediční rada Knihovničky Českého ráje zamyslet.

Ondřej Hnák: Malý český poutník (Albatros Praha 2014, 96 s.). S kresbami Jiřího Votruby vyšla knížka dět-

ských básniček, které provázejí čtenáře po Čechách, Moravě a Slezsku. Několik zastavení je i v Českém ráji: Sobotka s Humprechtem, Kost, Jičín, Železný Brod. Některé veršičky si děti snadno zapamatují, ovšem k dílům J. V. Sládka, K. V. Raise, L. Mašínové, J. Kožíška, F. Hrubína a dalších klasiků mají daleko.

Muzejní noviny č. 37 – Mladějov (Regionální muzeum a galerie Jičín 2016, 32 s.). Osvědčený kolektiv pracovníků jičínského muzea (historička Hana Fajstauerová, kurátorka Jana Kořínková, etnografka Hana Macháčková, přírodovědkyně Petra Zíková, archeolog Radek Novák) připravil další svazek svého občasníku, věnovaný tentokrát Mladějovu. Doplnila je místní kronikářka Jana Matyášová a bylo zařazeno několik převzatých starších pověstí. Text je doplněn 28 reprodukcemi fotografií, kreseb, map a plánů. Podává čtenářům kompletní pohled na minulost obce, její památky a přírodu. Škoda, že některé údaje se i vícekrát opakuji (F. J. Gerstner) na úkor jiných, na které nezbylo místo (Blažena Kodlová, politický vývoj obce po r. 1945, JZD aj.). Sešit vyšel ke sjezdu rodáků z Mladějova a okolí; škoda, že nezahrnul i údaje o připojených obcích Rovni a Střelci (Hubojedy již vyšly dříve).

Karol Bílek

DROBNOSTI

Petr Sobotka, moderátor populárněvědeckého pořadu na stanici Český rozhlas 2 Meteor, v sobotu 30. července hovořil o zajímavých sochách v polské Sobótce a přitom na sebe prozradil, že se zúčastnil setkání Sobotkových u nás.

Řekne-li se Otto Gutfreund, víme, že jde o významného českého sochaře. Řekne-li se toto jméno v Sobotce, zasvěcení si připomenou, že náhrob-

ky lobkovických dětí v kostele mu byly inspirací pro postavy na sousoší dětí a babičky v Babiččině údolí u Ratibořic. V Archivu Národní galerie zjistil nedávno Mgr. Tomáš Hylmar, že Gutfreund je také tvůrcem medailonu soboteckého rodáka a pražského starosty JUDr. Jindřicha Šolce, který je osazen na Hlávkově mostě v Praze. Šolc má tedy (nejméně) tři portréty: dva sochařské (Otto Gutfreund a Karel Pokorný) a jeden malířský (František Ženíšek).

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

KULTURNÍ KALENDÁŘ

- 2. 9. 1636 se narodila **Diana Marie Ippoliti da Gazoldo**, manželka Humprechta Jana Černína.
- 4. 9. 1776 zemřel pražský světící biskup **Josef Pavel Seddeler**; po vysvěcení kaplan v Sobotce.
- 28. 9. 1856 se narodil novinář a spisovatel **Václav Kudrnáč**, vydavatel Pojizerských listů.
- 10. 9. 1866 se narodil malíř Českého ráje a Vysočiny **František Kaván**; žil a zemřel v Libuni.
- 21. 10. 1866 se narodil v Mnichově Hradišti sobotecký hodinář a fotograf **František Mencl**.
- 7. 10. 1876 se narodil odborný spisovatel prof. **František Špála**, bratr malíře Václava Špály.
- 30. 10. 1876 se narodil sobotecký obchodník a vydavatel prvních pohlednic **František Švoba**.
- 10. 9. 1886 se narodil projektant Okresní záložny hospodářské v Sobotce **František Janda**.
- 4. 10. 1886 se narodil textilní výtvarník **Arthur Fischer**; ze Sobotky byl odvezen do Osvětimi.
- 17. 10. 1886 se narodil sobotecký stavitel **Jan Lacina**, podílel se i na opravách Humprechtu.
- 2. 9. 1906 byly v Sobotce první motocyklové závody Sobotka - Pomníky - Pyram - Sobotka.
- 9. 9. 1906 se narodil dolnobousovský učitel a malíř **František Chlíbek**; zemřel v Terezíně.
- 20. 10. 1916 se narodil v Praze vlastivědný pracovník **Vladimír Vokálek**, spolupracovník ZŠS.
- 9. 9. 1926 zemřel sobotecký politik a národohospodář, poslanec **Jindřich Gustav Maštálka**.
- 22. 9. 1936 se narodil kapelník dechových hudeb v Sobotce a ve Střelci **Oldřich Žďánský ml.**
- 27. 9. 1946 zemřel známý spisovatel dobrodružných románů pro mládež **František H. Šubert**.
- 25. 10. 1946 zemřel dlouholetý řídící učitel v Lavicích a tamní čestný občan **Josef Taneček**.
- 15. 9. 1966 zemřel oblíbený sobotecký malíř a učitel matematiky a kreslení **Rudolf Hošek**.
- 25. 10. 1976 zemřel básník a spisovatel našeho kraje, přítel Sobotecka **František Křelina**.
- 13. 10. 1986 zemřel historik **Josef Kočí**. Zabýval se i dějinami národního obrození Sobotecka.
- 25. 10. 1996 zemřel dlouholetý sobotecký učitel a milovník přírody **Stanislav Kopecký**.
- 23. 9. 2006 zemřela oblíbená učitelka hudby v Sobotce a Dolním Bousově **Libuše Vognerová**.

BLAHOPŘEJEME

Sedmdesátiny oslavili dva občané Libošovic: 26. září dlouholetý starosta obce **Josef Ort** a 11. října malechovický chalupář a známý hudebník **František Kozderka**.

A snad můžeme také prozradit, že známá herečka a recitátorka **Romana Sittová** se 3. října potká s Abrahamem.

Senátorem za Jičínsko a část Nymburska byl zvolen **Ing. Tomáš Czernin**. Těšíme se na spolupráci.

Všem upřímně blahopřejeme!

OPUSTILI NÁS

JUDr. Václav Šolc, první starosta Turnova po r. 1989, zemřel 1. září 2016 ve věku 88 let. Pocházel z rozvětveného významného rodu z našeho kraje a miloval ho s krajanskou věrností. Rád se zúčastnil kulturních a turistických akcí v Českém ráji, rád pomáhal proměňovat podnětné myšlenky v činy. Zachováme mu vděčnou vzpomínku.

Červenec

Dne 21. července zemřela ve věku 74 let paní Jaroslava Charouzková, rozená Horáčková z Libošovic.

Srpen

Dne 8. srpna zemřel ve věku 85 let pan Václav Matucha, hajný ze Spařenců.

Dne 19. srpna zemřela ve věku 87 let paní Zdeňka Borková, rozená Ječná z Čálovic.

Dne 23. srpna zemřel ve věku 64 let pan Luboš Ječný ze Sobotky.

Dne 30. srpna zemřela ve věku 84 let paní Marie Poláčková, rozená Pospíšilová ze Sobotky.

Září

Dne 17. září zemřela v pozhnaném věku 92 let paní Marie Nechanická, rozená Vlčková z Libošovic.

Dne 27. září zemřel ve věku 64 let pan Zdeněk Drapák ze Sobotky.

JUBILEA

3. 8. oslavil 80. narozeniny pan **Vladimír Cvrček** ze Zahradní ulice 493 v Sobotce. V Zahradní ulici si postavil dům. Pracoval u Hakenů – bývalý komunální podnik, do svých 46 let. Pak nastoupil do Vinohradského divadla jako umělecký zámečník, kde pracoval až do důchodu. Dále ho pan režisér Městského divadla v Mladé Boleslavi, pan Kettner, požádal o výpomoc. V tomto divadle působil sedm let. Práce ho bavila, byl tam spokojený. Pan Cvrček má dvě děti a jedno vnouče. Doma opravuje a vylepšuje dům. Panu Cvrčkovi přejeme hodně zdraví a spokojenost do dalších let.

7. 8. oslavila 85. narozeniny paní **Marie Koťátková** z Šolcovy ulice v Sobotce. Paní Koťátková je stále čilá, má radost z dětí a vnoučat, která ji navštěvují. Ještě sama dojde na nákup i si uvaří. Paní Koťátkové přejeme do dalších let pohodu, zdraví a radost z celé rodiny.

21. 9. oslavila 90. narozeniny paní **Jaroslava Folprechtová** ze Sobotky – Spyšovské ulice. Je čilá, vše si ještě pamatuje, říká, že je schopná přiměřeně svému věku si vše udělat. Bydlí se synem, sama má ještě sourozence, se kterými se schází. Má ještě jednoho syna, dva vnuky a šest pravnoučat. Mají se všichni rádi, často se navštěvují. Paní Folprechtové přejeme hodně zdraví, spokojenost a radost z let, kterých se dožila a ještě dožije.

24. 9. oslavila krásné životní jubileum 92 let paní **Anna Králová** ze Spyšové. Drobná, veselá paní, která si stále vše pamatuje. Ráda si popovídá se svými spolupracovnicemi ze Spyšové. Vzpomínají na práci v JZD v živočišné výrobě. Paní Králové přejeme hodně zdraví a spokojenosti v celé rodině.

28. 9. oslavila 80 let paní **Danuše Horáková** z Malého náměstí 1 ze Sobotky. Pochází z Proseče u Litomyšle. Absolvovala průmyslovou školu zaměřenou na výrobu keramiky. Potom pracovala jako malířka porcelánu a po přestěhování do Sobotky jako kreslička skla ve zdejší sklárně.

Ze dvou manželství má dvě dcery, které ji navštěvují. Působila v ČSČK a ve Svazu žen. Chodila a stále chodí do Sokola. Je držitelkou Zlaté Janské plakety za padesát bezplatných odběrů krve.

Nyní žije sama zde v Sobotce. Je soběstačná, má zahrádku, o kterou se stará. Je členkou konšelstva a kronikářkou Barátnické obce v Sobotce. Paní Horákové přejeme hodně zdraví, pohodu a spokojenost. Velké poděkování za krásně napsanou a vyzdobenou kroniku.

Všem oslavencům přejeme zdraví a pohodu.

Hana Rulcová

K RECENZÍM KAROLA BÍLKA

Prom. historik, sobotecký rodák Karol Bílek je v tom nejužším vztahu k našemu časopisu a jeho besedy, články, přednášky k občanům, postřehy a glosy v časopise jsou zásadní a vždycky se z nich můžeme poučit. Jsou tu však dvě jeho poslední recenze, se kterými se nemohu vyrovnat. Jedna vyšla v minulém čísle a druhá v současném. V první – s názvem *Do sobotecké knihovničky* (str. 19), vyzvedl knihu Ing. Františka Drbohlava: *Historie vesnice a jednotlivých domů obce Příchvoj a osady Netolice*. V recenzi pečlivě rozepsal sled jejích kapitol a odstavců, poklonil se intenzitě práce autora této knihy a publikaci ocenil všeobecně velmi vysoko. Knihu jsem koupila pro naši městskou knihovnu a skutečně jsem sama ohodnotila její formální provedení i vysoké úsilí, které autor musel vynaložit pro katastrální a historický popis obcí Příchvoje a Netolice. Důkud jsem se nedostala až ke kapitole o místním obyvatelstvu, byla jsem s knihou spokojena, ale pak se ve mně vzed-

mul hněv. Sama mám v Příchvoji své kořeny a tuto obec a její obyvatele dobře znám, a tak vidím, že autor se dopustil nejen ledabylosti, či nedbalosti a neúcty k obyvatelům. Bohužel se to dotýká mě a mé rodiny. Současnost v publikaci je naprosto popletená, což by se při zodpovědné kolekci dat nemělo stát. V knize jsou uvedeni předci i moje současná rodina. Z mé sestry jednou udělal chlapce a také třikrát změnil její křestní jméno. Nejprve jsem si myslela, že knížku koupím mým dětem, ale bez náležitých oprav nemá pro nás cenu a uráží celou mou rodinu. Asi budeme muset i knihu v Městské knihovně takovými opravami opatřit. Přitom autor dostal na knihu význačnou dotaci od kraje. Prodává ji za 600,-, v Jičíně v Informačním centru je k dostání dokonce za 900,-! Špatnými údaji ovšem kniha ztrácí na hodnotě pro regionální badatele. Karol Bílek je velkým obdivovatelem tohoto kraje a chápou jeho nadšení již při spatření této knihy. Chybou bylo to, že si nemohl ověřit

správnost jejích údajů. Tím je ale pro mě jeho nadšeně laděná recenze a zařazení do Sobotecké knihovničky spojeno se značnou trpkostí.

V tomto čísle je uveřejněna výše naznačená jeho druhá recenze, týkající se tiskoviny vydané MKS Sobotka, která měla být co nejbližším přizpůsobením slavnému prvnímu vydání *Šrámkova Splavu* (1916), jenž oslavil svoje sté narozeniny. Jeho přibližný reprint či faksimile nemohl dosáhnout přesné podoby originálu, jako se to např. dělá třeba při důsledném napodobení korunovačních klenotů. Cena takového postupu je nesmírná, cílem bylo co nejlevněji vydat tuto brožuru, a to co nejpřesněji k originálu pro potřeby účastníků festivalu *Šrámkova Sobotka* a taktéž, což se nikde neuvádí, pro zdvořilé připomenutí *Šrámkovy osobnosti* různým kulturním organizacím. To Karol Bílek ovšem nemohl tušit a použil pouze strohé technické porovnání naší publikace s originálem. Jak již bylo řečeno, z důvodů finančních tato preciznost absolutně není možná a nebyla účelem. Dopustili jsme

se sice jistých chyb seskupení básní, za to se velice omlouvám, ale uvedu-li cenu 25,- Kč za jednu publikaci, tak snad více není nutné komentovat. Snad ještě možno podotknout, že naše publikace Splav jako skutečná napodobenina by musela

mít barevné provedení, pochopitelně správný odstín červené, což by znamenalo pečlivě kalibrovat tiskárnu. A pochopitelně nahnědlý papír, protože ten byl součástí výtvarného řešení a ne jen východiskem z nouze ve válečné době.

Doufám, že tímto vlastním názorem na obě recenze neodradím našeho věrného přispívatele a člena redakční rady od další přínosné spolupráce.

Pavlaína Havlová

MILÁ PANÍ ŠÉFREDAKTORKO,

do ZŠS píšu již od r. 1964 a slibuji, že nepřestanu. Knihu pana Ing. Drbohlava o Příchvoji a Netolici jsem uvítal, pochválil a v posledním odstavci jsem vytkl i chyby a své připomínky. Právě tak uvítám v příštím čísle i knihy paní Ing. Mulačové o Dobšíně, i když i k nim mám připomínky. Oce-

ňuji však z pozice profesionálního historika ohromnou práci těchto vlastivědných amatérských pracovníků a vždy jim budu fandit. A pomáhat, kdykoliv za mnou přijdou. A že jsem nevytkl i chyby, o kterých píšete Vy? Když já současnou Příchvoj moc neznám...

Pokud jde o „přibližný reprint či faksimile“ Splavu, trvám na svých výhradách. Bibliofilové by jich měli ještě víc. A prosím, aby tyto verše secvaknuté kovovými sponkami sešíváčky nebyly předkládány jako „zdvořilé připomenutí Šrámkovy osobnosti různým kulturním organizacím.“ Byla by z toho ostuda.

Karol Bílek

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE A OKOLÍ

MALÚVKY PÍSAŘŮ MINULÝCH STOLETÍ – vernisáž výstavy
Galerie Na schodech, Městská knihovna F. Šrámka Sobotka
– 21. 10. 2016 / 18:00

Dovolujeme si vás pozvat na vernisáž výstavy kreseb písařů v historických dokumentech ze soukromé sbírky pana J. Jirků. Výstava potrvá do 24. 11. 2016

**ZAPOMÍNANÝ SOBOTECKÝ SPISOVATEL
LADISLAV NOVÁK** – přednáška

Dům s pečovatelskou službou v Sobotce – 2. 11. 2016 / 15:00
Obec baráčníků vás srdečně zve na přednášku prom. historika K. Bílka o výjimečném soboteckém spisovateli.

CESTA DO SANTIAGA DE COMPOSTELA
– přednáška s projekcí

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka – 3. 11. 2016 / 18:00
O své poutní cestě bude hovořit paní Slávka Chrpová.

RODOKMENY – přednáška

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka – 4. 11. 2016 / 18:00
Zajímáte se o své předky? Chcete si vypracovat rodokmen? Jste srdečně zváni na besedu pana J. Jirků, který zná postupy při pátrání, hodiny a hodiny tráví vyhledáváním informací v archivech, rád se podělí o své zkušenosti.

doc. Ing. Milan Kálal, CSc. rodák z Mladějova – beseda
Knihovna A. Bocha Libošovice – 5. 11. 2016 / 16:00

Srdečně vás zveme na zajímavou besedu s renomovaným vědeckým pracovníkem a vysokoškolským pedagogem, odborníkem na zdroje energie pro lidstvo, jehož trvalou láskou je rodný Český ráj.

ODLEČENÁ STRAVA ANEB JÍDELNÍČEK BEZ MASA
– přednáška

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka 15. 11. 2016 / 18:00
Srdečně vás zveme na další z cyklu přednášek Ing. D. Kozderkové o zdravém životním stylu.

TŘEBOŇSKO – přednáška

Městská knihovna F. Šrámka Sobotka – 24. 11. 2016 / 18:00
vstupné 20,- děti do 15 let zdarma. Třeboňsko patří k nejmalebnějším koutům jižních Čech díky rozsáhlým i menším rybníkům citlivě zasazených do krajiny. Historii rybníčních soustav i budování kanálů, měste Třeboni, bohaté lidové architektuře a mnoha dalším koutům Třeboňska bude věnována přednáška s projekcí pana L. Drahoňovského.

SLAVNOSTNÍ ROZSVĚCENÍ STROMEČKU
náměstí v Sobotce – 27. 11. 2016 / 17:00

Hospůdky Českého ráje – vernisáž výstavy
Městská knihovna F. Šrámka

V rámci programu vás co nejsrdečněji zveme na vernisáž výstavy starých pohlednic ze soukromé sbírky manželů Doudových.

MINULOST HUDBY A ZPĚVU NA SOBOTECKU – beseda
sál spořitelny v Sobotce – 2. 12. 2016 / 18:00

Srdečně vás zveme na besedu, kde si přiblížíme minulost hudby a zpěvu na Sobotecku s prom. historikem K. Bílkem. Vystoupí žáci ZŠ Sobotka a smíšený pěvecký sbor Stojmír – Bendl.

ADVENTNÍ KONCERT

Kostel sv. Maří Magdalény v Sobotce – 4. 12. 2016 / 16:00
Vstupné 120,-. Přijďte si zpříjemnit adventní čas spolu se sopranistkou K. Žmolíkovou.

TEXTOVÁ DÍLNA SLÁVKA JANOUŠKA

Městské divadlo Solnice v Sobotce – 10. 12. 2016
informace o akci budou upřesněny.

CESTA DO BETLÉMA – divadelní pohádka pro děti

Městské divadlo Solnice v Sobotce – 11. 12. 2016 / 15:00
vstupné děti 30,- doprovod 40,-. Vydejte se s námi na cestu za Ježíškem do dalekého Betléma ve společnosti přátel Vločkolíny a Sněhulína – dvou sněhových vloček, právě na zem spadlých. Přidá se k nám ovečka, kravička i oslík.

MŠ Sobotka – třídy Včeliček a Sluníček na výletě
v Dobrovických muzeích

Sobotečtí baráčníci na výletě – zámek v Zákupích
– foto: H. Žaloudková

MŠ – v Dobrovických muzeích

Beseda:
Afghánistán očima českého vojáka.

Kde: Sal sportelny v Sobotce

Kdy: 11. 11. 2016 od 18:00

Kdo: kpt. Lukáš PICEK

Vyprávění a fotografie z misí českého vojáka
z provincie Logar z let 2010 a 2011,
z provincie Bagram z roku 2014

a další zajímavosti o dnešní Armádě České republiky...

Akademický malíř V. Kopecký
– přetisk z vlastivědného sborníku: Sobotka 1958

**110 let provozu lokálky
do Staré Paky**

2016

ZÁMEK HUMPRECHT

PÁTEK 28. ŘÍJNA

V 16 HODIN

*"Ukončete nástup,
výstava je připravena k odjezdu..."*

**Slavnostní
ukončení výstavy**

ze sbírky Kamila Brože z Lomnice
Mluvené slovo Václav Žmolík, patron nadace Okřídlené kolo
V kulturním programu vystoupí sopranistka Karolína Žmolíková
za klavírního doprovodu Ludmily Juránkové

OSLAVA SKULPTURY

25 let od Parmiggianiho stavby

22. 10. od 15.00
v parku u skulptury

Sdružení kamarádů a přátel Evy Zahradníkové
a Studio Šrámkova domu v Sobotce

vás srdečně zvou

na reprízu divadelního představení
dle W. Shakespeara

Veselé paničky

v pátek 11. listopadu od 19 h

v Městském divadle

Předprodej vstupenek v infocentru v Sobotce.

Jaroslav Kraus

Váš prodejce nemovitostí

Chcete prodat nemovitost?

Kontaktujte mne na tel.: 602 246 684

Vyřídím za Vás veškeré nutné náležitosti:

- nezezení kupujícího díky profesionální prezentaci Vaší nemovitosti
- zajištění veškeré smluvní dokumentace i advokátní úschovy
- znalecký posudek pro FÚ i šittek energetické náročnosti
- zvládnou vyřešit i komplikované případy (exekuce atd...)

Postarám se o to, aby prodej nemovitostí pro vás byl příjemným zážitkem...

www.hkpartners.cz j.kraus@hkpartners.cz Těším se na úspěšnou spolupráci :-)

REALITNÍ
KOMORA
ČESKÉ REPUBLIKY

Zpravodaj Šrámkovy Sobotky

vydává MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO SOBOTKA

nám. Míru 3, 507 43 Sobotka, tel. 493 571 618

e-mail: mks@sobotka.cz, www.sobotka.cz

Odpovědná redaktorka: Pavlína Havlová

Redakční rada: Karol Bílek, Jan Janatka, Zbyněk Krámek,
Marie Sekerová, Magdaléna Šrůtová, Radka Vokounová

Grafická úprava a tisk: MS Polygrafie s. r. o.,
Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz

Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje.
Za věcnou správnost odpovídají autoři příspěvků.

Podávání nov. zásilek povoleno ČP, s. p. – OZ V. Čechy
Č. j. P / 2 – 1440 / 98 ze dne 3. 3. 1998
ISSN 12 12 – 7906 MK ČR E 11563
Uzávěrka dalšího čísla 25. 11. 2016